

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770 - 1987 Fq.Con.núm.33/27 III LEGISLATURA

Any 1992

Número 36

Presidència de l'Honorable Sra. Maria Lluïsa Cava de Llano i Carrió

Sessió celebrada dia 19 de maig del 1992, a les 17 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

1) R.G.E. núm. 2082/1992, presentada pel Diputat Sr. Joan F. López i Casasnovas, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent:

"En la conveniència d'aplicar l'article 3.2.b de la Llei d'espais naturals i de règim urbanístic de les àrees d'especial protecció de les Illes Balears i en tant que la delimitació de les àrees d'alzinar no s'hagi aprovat definitivament, pensa el Govern establir una moratòria en la tala d'alzines?"

2) R.G.E. núm. 2083/1992, presentada pel Diputat Sr. Joan F. López i Casasnovas, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent:

"Quan remetrà el Govern de les Illes Balears al Parlament una comunicació en relació amb la memòria anual dels consells insulars sobre la gestió de les competències a ells atribuïdes per llei en matèria d'urbanisme i ha-

bitabilitat, en compliment de l'article 24 de la Llei de consells insulars?"

3) R.G.E. núm. 2128/1992, presentada pel Diputat Sr. Joan F. López i Casasnovas, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent:

"Què pensa fer el Govern de les Illes Balears perquè la seva Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori compleixi d'una vegada la Llei de normalització lingüística i el decret d'ús?"

II.- DEBAT SOBRE LA PROCEDÈNCIA O NO QUE EL PARLAMENT INTERPOSI RECURS D'INCONSTITUCIONALITAT CONTRA LA LLEI 1/1992 DE DEFENSA DE LA SEGURETAT CIUTADANA.

III.- INTERPEL·LACIÓ:

1).- R.G.E. núm. 1520/1992, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, relativa a compliment de la Llei 16/1985 en relació amb conjunts històrico-artístics.

IV.- MOCIÓ:

1) R.G.E. núm. 2117/1992, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, relativa a política en matèria d'aigües (derivada de la Interpel·lació R.G.E. núm. 1359/1992).

V.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) R.G.E. núm. 1709/1992, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa ponència sobre finançament dels consells insulars i municipis.

2) R.G.E. núm. 3135/1991, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa regulació d'activitats de turisme de vehicles tot terreny.

3) R.G.E. núm. 753/1992, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a Programa d'acció comunitària Helios II.

I.1) - PREGUNTA R.G.E. NÚM. 2082/1992, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. JOAN F. LÓPEZ I CASASNOVAS, DEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM.

EL SR. PRESIDENT:

Sres i Srs Diputats, començam la sessió del plenari d'avui amb el primer punt de l'Ordre del Dia, que són les preguntes. Pregunta número 2082/1992, que formula el Diputat Sr. Joan Francesc López i Casasnovas, del Grup Parlamentari PSM i EEM, sobre moratòria en la tala d'alzines; té la paraula el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Amb la conveniència d'aplicar l'article 3.2, apartat b, de la Llei d'Espais Naturals i de Règim Urbanístic de les Àrees d'Especial Protecció de les Illes Balears, article que diu en aquest punt que es declaren igualment àrees naturals d'especial interès els espais forestals poblats de manera dominant significativa per alzina i en tant que la delimitació de les àrees d'alzinar no s'hagi aprovat definitivament, pensa el Govern establir una moratòria en la tala d'alzines?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula per respondre el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere Joan Morey i Ballester):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, si per moratòria s'entén que no es pugui tallar una sola alzina, no; per una raó molt senzilla, perquè l'alzinar, diguin el que diguin les lleis, és un ecosistema viu i, per consegüent, es fa necessari talar els peus vells o els peus malalts; en definitiva, aclarir, en determinats moments, l'alzinar, precisament perquè puguin créixer amb suficient força la resta d'arbres sans.

Per consegüent, la nostra postura respecte d'aquest tema és una postura únicament de deixar tallar els peus malalts i fer l'aclariment en aquells casos que tècnicament sigui necessari. Si es pot entendre per moratòria això, la resposta seria afirmativa, mentre no ho tenguem aprovat definitivament no deixàrem fer la *saca* de la resta de les alzines, però sí marcar aquells peus que s'haurien de tallar per millorar l'alzinar. Gràcies, Sra. Presidenta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula el Sr. López i Casasnovas?

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sí, Sr. Conseller. És evident que l'alzinar, com a ecosistema viu permet podes, però una cosa és una poda i, evidentment, una altra és talar trenta alzines o un nombre important com ha estat una de les concessions que s'han fet recentment a l'illa de Menorca.

Entenem, per tant, que s'hauria de vigilar i estic content que vostè també ho reconegui o que estigui en aquesta línia perquè moratòria no significa, en un sentit radical, que no es pugui tocar una branca però sí evitar que entre tant no s'elabora definitivament i s'aprova el catàleg d'àrees d'alzinar, hi hagi actuacions que puguin ser interpretades com a depredadores.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

I.2) - PREGUNTA R.G.E. NÚM. 2083/1992, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. JOAN F. LÓPEZ I CASASNOVAS DEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM.

Passam a la Pregunta número 2083, que formula el Diputat Sr. Joan Francisc López i Casasnovas, del Grup Parlamentari PSM i EEM, sobre compliment de l'article 24 de la Llei de consells insulars.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. L'article 24 de la Llei de consells insulars diu textualment que els consells insulars elaboraran anualment una memòria sobre la gestió de les competències que els hagin estat atribuïdes per llei del Parlament que inclogui els nivells i la qualitat de les funcions i dels serveis exercits; aquesta memòria es presentarà al Govern dins el primer trimestre de cada any. El Govern de la Comunitat, un cop examinades les memòries anuals dels consells insulars remetrà al Parlament una comunicació per tal que es debati. L'única competència que tenen atribuïda els consells insulars com a pròpia en virtut de la Llei de consells insulars, resulta que han passat ja dos exercicis anuals sense que s'hagi complit aquest article 24.

Per tant, nosaltres demanam al Govern de les Illes Balears quan remetrà una comunicació en relació amb aquest tema.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula per respondre el Conseller Sr. Saiz.

EL SR. CONSELLER D'URBANISME I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. López, la remetrem al Parlament tot d'una que ens hagi estat enviada pels respectius consells insulars; de moment únicament l'hem rebuda del Consell Insular de Mallorca referida a l'any

1990-1991, exactament dia 6 de maig, és a dir, fa escassament deu o dotze dies; hem oficial als altres dos consells insulars per tal de recordar-los l'obligació que tenen i, una vegada que siguin rebudes, seran examinades pel Govern i remeses al Parlament per al seu debat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Diputat?

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, efectivament, perquè el Govern pugui remetre, primer ha d'haver rebut dels consells insulars aquestes memòries però també és cert que en el debat sobre l'estat de l'autonomia que vam celebrar dia 28 de novembre del 1991, en el punt 14 es comprometia el Govern a presentar dins el primer trimestre del 1992 aquestes memòries; és evident que hi ha hagut un incompliment d'una resolució del debat i consells insulars, Govern balear, Govern, consells insulars i viceversa, uns amb els altres, les institucions donen una mala imatge de compliment d'acords parlamentaris i de lleis que són en plena vigència dins l'ordenament jurídic de la Comunitat Autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula el Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. López, jo he de lamentar una vegada més que vostè, la crítica de l'actuació dels consells insulars la vulgui fer sempre a través del Govern; em sap molt de greu però vostè sap que són dues institucions totalment independents una de l'altra i, en conseqüència, si vostè té res a dir dels consells insulars, els ho digui a ells directament però no al Govern. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.3) - PREGUNTA R.G.E NÚM. 2128/1992, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. JOAN F. LÓPEZ I CASASNOVAS, DEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM.

Pregunta número 2128, que formula el Diputat Sr. Joan Francisc López i Casasnovas del Grup Parlamentari PSM i EEM sobre compliment de la Llei de normalització lingüística. Té la paraula el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. No sé realment a qui dirigir aquesta pregunta, la dirigiré al Govern en el seu conjunt i que em respongui qui ho cregui oportú, perquè parlem de normalització lingüística però en relació amb la conselleria

que més incomplèix, segons el seguiment que ha fet el nostre grup, no només la Llei de normalització lingüística sinó el Decret 100/1990, de 29 de novembre, que regula l'ús de les llengües oficials de l'Administració.

Demanam si n'és conscient el Govern i si pensa, d'una vegada ja, dos anys després d'haver-se publicat aquest decret i quatre llargs o sis, exactament, de l'aprovació de la Llei de normalització lingüística l'incompliment es notable.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Conseller Sr. Saiz.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. López, la Consellera d'Obres Públiques i Ordenació del Territori és perfectament conscient de les seves obligacions, en relació amb el tema que vostè ha duit a col·lació, i el que li puc dir és que fa tot el possible i tot el necessari dins la complexitat burocràtica, especialment tècnica a una conselleria on les seves feines són eminentment tècniques, per utilitzar el llenguatge, tal com vostè demana i reconec que té obligació de fer la conselleria. Feim tot el possible, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Diputat?

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. A vegades, Sr. Conseller, el possible no és el que realment es realitza; jo crec que vostè serà plenament conscient que publicar els anuncis dels diversos serveis que té la conselleria en els mitjans de comunicació és perfectament possible que es faci en la nostra llengua igualment que es fa en castellà, i veure també que, segons resposta que tenim aquí, per part de la Conselleria Adjunta a Presidència en relació amb el compliment del decret en el BOCAIB, resulta que la Conselleria d'Obres Públiques és la que s'enduu un 58'3% d'incompliments front a un 15% la Funció Pública, un 13% Comerç i Indústria i les altres, pràcticament, no incomplèixen. És evident, idò, que dins el Govern de les Illes Balears caldria que hi hagués una homogeneïtat molt més gran en matèria dels decrets que ella mateixa, el mateix Govern, el mateix Consell de Govern es dota.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller per respondre.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. López, el dia que tots els funcionaris de la conselleria, després dels cursos de

reciclatge que fan, estiguin amb la possibilitat real de poder utilitzar el català en els seus escrits, tots sortiran en aquest idioma; mentrestant tenguí en compte que la feina principal, ja ho he dit diverses vegades, dels nostres tècnics no és precisament normalitzar l'ús del català sinó que és complir la seva funció com a tècnics. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

II.- DEBAT SOBRE LA PROCEDÈNCIA O NO QUE EL PARLAMENT INTERPOSI RECURS D'INCONSTITUCIONALITAT CONTRA LA LLEI 1/1992 DE DEFENSA DE LA SEGURETAT CIUTADANA.

Passam al segon punt de l'Ordre del Dia que és el debat sobre la procedència o no que el Parlament interposi recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei 1/1992, de defensa de la seguretat ciutadana.

(L'Honorable Sr. Vicepresident Segon substitueix l'Honorable Sra. Vicepresidenta Primera en la direcció del debat).

Grups que vulguin intervenir a favor o en contra?

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President, per una qüestió d'ordre.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Obrador, té la paraula.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El nostre grup considera que aquest punt no pot anar a l'Ordre del Dia perquè incomplèix el Reglament. Entenem que nosaltres no volem lliurar a aquesta Cambra del debat i entendríem que es podria fer perfectament d'aquí a quaranta-vuit hores aquest debat, com hem manifestat a la Junta de Portaveus.

En aquests moments -entenem- hi ha un greu agravi a les minories quant que no es respecta el Reglament, en concret en aquest tema i, per això, en cas que s'hagi de debatre, nosaltres sortiríem de la sala.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Obrador, portaveu del Grup Parlamentari SOCIALISTA, vostè sap que avui la Mesa, d'acord amb la Junta de Portaveus, per majoria ha rebutjat el recurs plantejat pel seu grup en aquest sentit; per tant, correspon passar al punt segon de l'Ordre del Dia.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President. Jo el que mantindré en aquest cas és que abandonaré la sala.

EL SR. PRESIDENT:

Se suspèn la sessió per cinc minuts.

(L'Honorable Sra. Vicepresidenta Primera reprèn la direcció del debat).

... continua la sesión. Esta Presidencia lamenta la actitud antidemocrática del Grupo SOCIALISTA que, prevaleciéndose de la ausencia del Presidente y del hecho de que yo tuviera que bajar de la Mesa para defender la postura del grupo, intenta evitar el debate dejando a esta Cámara sin presidencia por ausentarse el Vicepresidente Segundo en solidaridad, entre comillas, con su grupo.

Estas actitudes antidemocráticas no callaran esta Cámara ni nos impidieran el ejercicio alto que tenemos de defender las libertades; por tanto, ¿grupos que desean intervenir? Por el Grupo Parlamentario MIXTO, té la paraula el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats. Demanaria si per part del Secretari es pogués fer lectura de les conclusions, del dictamen jurídic sobre la constitucionalitat de la Llei Orgànica 1/1992, de 21 de febrer, de protecció de la seguretat ciutadana, que ha estat elaborat pel Departament de Dret Públic de la Universitat de les Illes Balears a petició de la Mesa d'aquest Parlament.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Secretari, pot fer lectura.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Conclusions:

Primera, el Parlament de les Illes Balears té la suficient legitimació per imposar, si n'és el cas, el recurs d'inconstitucionalitat corresponent enfront de la Llei Orgànica 1/1992, de 21 de febrer, de seguretat ciutadana.

Segona: els articles 1 al 19 ens semblen plenament constitucionals.

Tercera: l'article 20 planteja molts seriosos dubtes de constitucionalitat. Només podria considerar-se respectuós amb el text fonamental si s'entengués que tan sols pot ser aplicat a persones sospitoses d'haver comès una infracció penal i amb les garanties previstes a l'article 17 de la Constitució. Tal interpretació seria, però, contrària al principi de vigència ja que suposaria, de fet, una desnaturalització de la "retenció", que quedaria sotmesa al règim general previst a la Llei d'enjudiciament criminal. Només el Tribunal Constitucional pot, per tant, fer una interpretació com la que aquí es proposa. Aconsellam, per tot això, la interposició del recurs d'inconstitucionalitat contra l'article 20 de la Llei Orgànica 1/1992.

Quart: l'article 21.2 és inconstitucional en la mesura que estableix un concepte de flagrantia excessivament ampli i només per a un grup de delictes: el relacionats amb

drogues tòxiques, estupefaents i substàncies psicotròpiques. En sotmetre's aquests delictes a un règim especial d'entrada i registre domiciliari, en resulta afectat el contingut essencial d'aquest dret proclamat a l'article 18.2 de la Constitució.

Cinquena: l'article 25.1 no respecta el principi de legalitat previst a l'article 25.1 de la Constitució ja que no defineix clarament la conducta que ha de constituir motiu d'infracció administrativa. Concretament, no es defineix que ha d'entendre's per tenència il·lícita de drogues. Tal opinió la feim extensiva a l'article 26.1 que no defineix clarament quines són les infraccions administratives lleus, fent remissions a normes de rang inferior.

Sisena: L'article 25.2 requereix d'un aclariment entorn al règim de suspensió de l'execució de la sanció administrativa. Aconsellam la interposició del recurs per tal d'obtenir una interpretació conforme a la Constitució.

Setena: els articles 31 i 32 són adequats a la Constitució.

Vuitena: l'article 37 és inconstitucional, en la mesura que no respecta el dret fonamental a la presumpció d'innocència reconegut a l'article 24.2 de la Constitució, atorgant a les informacions aportades pels agents de l'autoritat el valor de prova conclouent. Aconsellam, doncs, la interposició del recurs d'inconstitucionalitat per aquest motiu.

És tot el que hem de dir, a petició del Parlament de les Illes Balears, i constitueix la nostra opinió que mantenim, a no ser d'altre millor en dret. Palma, a 11 de maig del 1992.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Secretari. Té la paraula el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Escoltada la lectura d'aquest dictamen entenc que el que correspon a aquesta Cambra, ja que el mateix és molt clar, és la interposició d'aquest recurs d'inconstitucionalitat que es proposa. Per tant, en aquest sentit no em queda res més que demanar açò a la Cambra. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM i EEM, té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats. Volem, en aquests moments, llegir i recordar l'article 28, paràgraf número 4 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears que diu que correspon al Parlament interposar recurs d'inconstitucionalitat davant el Tribunal Constitucional en els casos prevists dins la legislació vigent i volem recordar també el que preveu l'article 179.1 del Reglament d'aquesta Cambra que diu textualment: "a iniciativa dels grups parlamentaris

o d'una cinquena part dels diputats o per decisió de la Mesa, d'acord amb la Junta de Portaveus, el President podrà convocar el Ple als efectes de determinar la procedència d'interposar recurs d'inconstitucionalitat a què es refereix l'article 28.4 de l'Estatut d'Autonomia".

Aclarides les qüestions reglamentàries i jurídiques respecte del nostre Estatut d'Autonomia, el Grup Parlamentari PSM i EEM pensa que el dictamen que ha elaborat el Departament de Dret públic de la Universitat de les Illes Balears és explícit, és clar, és contundent i parteix de tots els procediments prevists per tal que aquest Parlament pugui exercir una funció que li és pròpia.

Nosaltres pensam, en conseqüència, que des d'un punt de vista d'ordre i justícia, de normes i potestats jurídiques, del que és la teoria de la societat i volent la validesa, l'eficàcia i justificació del dret però també, en defensa dels individus, del pluralisme ideològic i de la racionalitat ètica, el primer és la llibertat i a partir d'aquesta llibertat la legitimitat democràtica, i és en aquest sentit que donam suport completament a aquest dictamen i demanam la seva aprovació íntegra.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sra. Presidenta. Escuchados los portavoces, Sr. Peralta por el Grupo MIXTO i Sr. Serra por el PSM i EEM, el uno que parece que ha dejado claro con la petición de lectura de las conclusiones del informe de la universidad y el otro leyendo los artículos pertinentes de nuestro Estatuto de Autonomía y del Reglamento de esta Cámara, poco más me queda por decir sino lamentar la oportunidad que todos hemos perdido de que algunos ilustres juristas hubieran hoy tenido un debate seguramente sumamente enriquecedor de este informe de la universidad; no puede ser así, en virtud de la actitud de algunos que nos tememos que no han defendido hoy como esperabamos la libertad. Nada más y muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. González Ortea. ¿Turno de réplica? No hay. En consecuencia vamos a proceder a la votación.

Sras. y Sres. Diputados que voten la procedencia de la interposición del recurso de inconstitucionalidad contra los artículos de la Ley de seguridad ciudadana, por favor que se pongan de pie.

El resultado de la votación es 37 votos. En consecuencia queda aprobada la interposición por parte de este Parlamento del recurso de inconstitucionalidad contra la Ley Orgánica de seguridad ciudadana.

III.1) - INTERPEL·LACIÓ R.G.E. NÚM. 1520/1992, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI MIXT,

RELATIVA A COMPLIMENT DE LA LLEI 16/1985 EN RELACIÓ AMB CONJUNTS HISTÒRICO-ARTÍSTICS.

Pasamos a continuación al siguiente punto del Orden del Día, a la Interpelación número 1520, presentada *pel Grup Parlamentari MIXT relativa al compliment de la Llei 16/1985 en relació amb conjunts històrico-artístics. Té la paraula el Sr. Peralta.*

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats.

(Pausa).

A la premsa de Menorca de dia 26 d'octubre de l'any 1991 apareixia la notícia que la Conselleria de Cultura és comprometia a la declaració definitiva del conjunt històrico-artístic del port de Maó dins el primer trimestre de l'any 1992; és a dir, abans del mes de maig d'enguany. Aquesta dada, en aquests moments, entenem que es troba superada i és per açò que es presenta aquesta interpel·lació a l'efecte de poder debatre i fixar una posició al respecte d'un tema de tan vital importància com és el futur del nostre patrimoni històrico-artístic i per intentar poder arribar a tenir una adaptació definitiva a la legalitat vigent que contempla la Llei 16/1985, de 25 de juny, i el Reial Decret 111/1986, de 10 de gener, així com el 620/1987, de 10 d'abril, que desenvolupen l'esmentada llei.

Hi ha una qüestió que és un objectiu fonamental d'aquesta llei que era la defensa, precisament, del patrimoni històrico-artístic, però no la defensa d'aquest patrimoni històrico-artístic per la via que ha escollit la Conselleria de Cultura del Govern de la nostra comunitat autònoma. Nosaltres entenem que la Conselleria de Cultura ha quedat a mitjan camí amb l'aplicació d'aquesta llei i que ha quedat només amb la part que comporta la incoació, alguns d'ells són anteriors a l'existència de la pròpia conselleria i del propi Govern actual, la incoació d'uns expedients per arribar a l'aprovació de conjunts històrico-artístics, per una banda, i per una altra al haver creat les conseqüents comissions que se'n deriven, anomenades de patrimoni històrico-artístic que, davant de qualsevol actuació dins l'àrea on s'ha incoat aquest expedient, actuïn aquestes comissions.

Entenem que l'esperit de la llei i la lletra de la llei no anava en aquesta direcció, de quedar-se en aquest escaló, de tenir aquestes comissions de patrimoni històrico-artístic sinó que anava més enfora, que els conjunts dels quals s'incoa expedient quedin aprovats definitivament i, conseqüentment amb açò se'n derivi la corresponent figura de protecció d'aquests conjunts històrico-artístics.

Hi ha conjunts històrico-artístics que estan declarats, en la nostra comunitat, sota una llei anterior, sota la llei de l'any 1933; tenim a l'illa de Mallorca els conjunts d'Alcúdia, Binissalem, Muro i tres declaracions que s'han fet al municipi de Palma en diferents dades; així mateix a Menorca, concretament a Ciutadella, i la ciutat d'Eivissa a l'illa d'Eivissa.

Era necessari que una vegada s'aprovava la Llei 16/1985, aquests conjunts històrics declarats sota la llei de l'any 1933 s'hagués fet la conseqüent convalidació a la nova llei, i açò requeria que s'hagués ratificat la declaració de conjunt històric-artístic i s'hagués seguit la conseqüent tramitació, cosa que segons les informacions que tenim o segons la documentació que tenim no s'ha fet així. Per una altra banda hi ha una sèrie d'expedients que es van incoar a partir de la Llei 16/1985, concretament aquí, a l'illa de Mallorca, es va declarar -si no vaig equivocat- concretament Algaida, Escorca, Deià, Estallencs, una altra declaració d'una altra zona del municipi de Palma i el del port de Maó, concretament aquest dia 7 de desembre de l'any 1981.

Què succeeix amb aquesta situació? Tenim una sèrie de conjunts històric-artístics amb expedient incoat que no han seguit endavant amb aquesta tramitació encara que hi ha hagut promeses, com he llegit al principi, que açò estaria fet en un termini que es va determinar fins i tot per la Conselleria de Cultura, açò no s'ha fet. Per una altra banda tenim aquestes comissions de patrimoni que s'han convertit al meu entendre en uns òrgans més de representació política i de tutela d'altres institucions, com són en aquest cas els ajuntaments i també com un pas previ perquè els particulars que necessiten actuar dins aquestes zones, allà on s'han declarat conjunts històric-artístics hagin de passar necessàriament pel dictamen d'aquestes comissions.

Ens trobam que, d'aquestes comissions de patrimoni històric-artístic, algunes d'elles tenen una determinada normativa aprovada per la pròpia comissió, n'hi ha d'altres que apliquen normatives de caràcter més general i fins i tot tenim el cas de comissions de conjunts històric-artístics que fan o actuen d'una forma totalment aleatòria segons els casos i per criteris purament personals dels membres que formen aquestes comissions de patrimoni històric-artístic.

Es fa, per tant, necessari que a la major brevetat possible s'ultiï la declaració d'aquests conjunts històric-artístics i en els casos que se'n derivi la necessitat que els mateixos comportin la declaració com explica la pròpia llei en el seu article 20, la corresponent declaració en alguns casos de bé d'interès cultural i a d'altres es determini quin és el grau de protecció, quina és la normativa protectora d'aquests conjunts i s'incorpori als planejaments dels corresponents municipis, als efectes que hi hagi una normativa clara i concreta per aplicar en cada moment quan es demanin actuacions dins aquests conjunts o dins aquests béns d'interès cultural que s'hauran de derivar en alguns casos.

Evidentment és cert que en conjunt de l'Estat espanyol hi ha molts pocs conjunts que tinguin ultimada la seva consecució però açò no és el que ens afecta en el cas de la nostra comunitat.

En definitiva, el que volem és que es compleixi en primer lloc la llei amb tots els seus preceptes, amb tots els seus articles i que s'arribi a ultimar el que és l'aprovació del conjunt històric-artístic; açò per una banda i per una altra el que volem evitar de la forma més ràpida possible és que es continui actuant en alguns casos com es fa, d'una forma

totalment aleatòria, per no dir arbitrària, per part d'aquestes comissions que -com ja he dit anteriorment- s'han convertit en molts casos en òrgans de representació política encara que hi ha tècnics però com que el nombre de persones que les formen normalment són elegides en molts casos per la pròpia conselleria, es posen les persones que es consideren -supòs- des del seu punt de vista que puguin ser millors per defensar uns determinats interessos, i creim que açò no és just, creim que precisament la llei es va fer perquè s'ultiï i que açò fos només un període transitori en tant es fes la tramitació d'aquests conjunts.

Hi ha d'haver normatives clares, normatives concretes i normatives que permetin que tots els ciutadans, i en aquest cas totes les institucions, com són els municipis que es veuen afectats, tinguin una igualtat davant el que comporta la pròpia llei.

Evidentment són algunes, també, les associacions que ens parlen i que s'han manifestat a favor que açò es faci d'aquesta forma, concretament els col·legis d'arquitectes s'han manifestat en aquest sentit en diferents ocasions, s'han dirigit a la pròpia conselleria en aquest sentit amb escrits, fins i tot amb informes que demostren que açò -s'hauria d'haver fet i que s'hauria de fer d'aquesta forma -vaig acabant, Sr. President- i també tenim, i crec que ens dóna una certa alegria que, coincidint amb aquesta sol·licitud d'aquesta interpel·lació que es veu avui aquí, hi ha hagut entitats, com és el cas concret d'ARCA conjuntament amb el GOB que han sol·licitat que la vila de Pollença sigui declarada bé d'interès cultural; evidentment, aquesta declaració comportaria un determinat i important grau de protecció dels seus elements històrics, dels seus elements arquitectònics que són de vital importància per al seu manteniment.

En definitiva, el que interpel·lam avui, aquí, és el fet que no s'hagi desenvolupat la llei amb tots els seus extrems i creim que així s'hauria d'haver fet. Gràcies.

(L'Honorable Sr. Vicepresident Segon substitueix l'Honorable Sra. Vicepresidenta Primera en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Peralta. Per part del Govern té la paraula la Sra. Consellera de Cultura, Educació i Esports.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Abans de tot voldria fer constar que en relació amb la redacció dels motius pels quals s'interpel·la el Govern en matèria del compliment de la Llei 16/1985, en relació amb la declaració de conjunts històric-artístics, ens va fer, de qualque manera, pensar molt atesa la redacció que -enténem- era una mica confusa perquè se'ns parlava de "Convalidació de planejament de protecció. Provisionalitat de declaracions de conjunts i béns d'interès cultural". Vam tenir una certa dificultat per saber exactament que es volia d'aquesta interpel·lació i quina resposta podíem donar.

No obstant això hem arribat a la conclusió -esper que no equivocada- que el Sr. Jaume Peralta i Aparicio, del Grup Parlamentari MIXT, a allò que feia referència era, en primer lloc, a la paralització en la tramitació dels expedients d'incoació de conjunts històrico-artístics sense haver arribat a la seva declaració com a BIC, i segon, els plans especials de protecció que es preveuen en l'article 20 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, de patrimoni històric espanyol.

Crec, per la seva intervenció, que hem encertat en orientar la resposta. Pel que fa a la primera qüestió he de dir que la paralització en la tramitació dels expedients d'incoació dels conjunts històrico-artístics és, en principi, clara. Promulgada la Llei de patrimoni històric espanyol el juny del 1985, el Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, la Junta de Galícia, el Govern basc i també el Parlament català varen interposar, respectivament, en el mateix any 1985, recursos d'inconstitucionalitat contra determinats preceptes de l'esmentada llei, tot entenent que aquesta invadia competències que estatutàriament havien estat ja assumides per les comunitats autònomes.

Així doncs, es qüestionava la competència de l'Estat per tal de declarar BIC, entre els quals es troben aquell al qual vostè fa referència avui, que són els conjunts històrico-artístics. Per tant, es qüestionaven les disposicions de la llei que així ho determinava. A partir d'aquest moment els expedients d'incoació de conjunts històrics i dels BIC, en general, es varen paralitzar; suposam, per entendre l'anterior Conseller de Cultura i Educació, que era millor esperar la sentència del Tribunal Constitucional; així mateix he de dir i confessar que així ho entenguérem nosaltres l'any 1987 quan, després de les eleccions autonòmiques, vàrem assumir la responsabilitat del departament de Cultura, Educació i Esports.

Era evident que la declaració dels BIC corresponia, per a nosaltres, als governs de les diverses comunitats autònomes, on es trobaven aquests béns, sempre que les esmentades comunitats haguessin assumit en el seu moment aquestes competències en el respectius estatuts i aquest era el cas de la nostra comunitat, la qual tenia plena assumpció d'aquesta competència palesa en l'article 10.20 del nostre estatut; però la sentència del Tribunal Constitucional es va fer esperar uns anys, concretament no es va aprovar fins l'any 1991, exactament el 31 de gener del 1991; va determinar, entre altres coses, que, realment, les declaracions de BIC corresponien als executius autonòmics si les diferents comunitats, a través dels respectius estatuts, havien assumit aquesta competència en aquesta matèria i -com he dit- aquest era el nostre cas.

Tot seguit ens vàrem posar en marxa per reglamentar un precepte constitucional, l'estudi del tema i els contactes amb altres comunitats autònomes, que varen culminar en un moment determinat amb un decret, el 94/1991, de 31 d'octubre. Amb aquest es regula la declaració de béns d'interès cultural de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, d'acord amb aquesta Llei 16/1985, de 25 de juny i atesa la sentència que s'havia fet a principi d'any; aquest decret està publicat en el BOCAIB número 147 de 23 de novembre del 1991.

En aquests moments, tenguí en compte que estam en el 1992, no ha passat massa temps, els expedients d'incoació dels conjunts històrico-artístics d'aquesta comunitat es tramiten de manera jo crec que ràpida i d'acord amb una nova normativa per intentar que siguin declarats el més aviat possible.

Cal dir, per acabar aquesta qüestió, que la paralització dels expedients es va decidir perquè no anava en detriment de cap bé d'interès cultural incoat per tal de ser declarat BIC; no hem d'oblidar tampoc que l'article 11 de la Llei 16/1985 estableix que la incoació d'un expedient per a la declaració d'un BIC determinarà en relació amb el bé afectat l'aplicació provisional del mateix règim de protecció previst per als béns declarats d'interès cultural.

Pel que fa a la segona qüestió, és a dir, els plans especials de protecció, vull fer constar que l'article 20 de la Llei 16/1985 determina la declaració d'un conjunt històrico-artístic, indret històric o zona arqueològica com a BIC, i això implica la redacció d'un pla especial de protecció de l'àrea afectada; però també diu, aquest article, que la redacció d'aquests plans especials de protecció constitueix una obligació dels ajuntaments; malgrat això se'ns pot argumentar que el meu departament hauria d'haver instat amb més reiteració, i dic amb més reiteració perquè ho hem fet en diverses ocasions, els ajuntaments perquè complissin amb la seva obligació legal.

Però el fet és que a l'entrada en vigor de la Llei 16/1985 s'acabaven d'assumir les competències en matèria de patrimoni històric i no existia cap instrument de coneixement detallat d'aquest patrimoni. A l'entrada d'aquest equip que vàrem començar el 1987, vàrem intentar dur a terme una extensa campanya de catalogació que va des de les restes arqueològiques fins els testimonis de valor etnològic passant per manifestacions de tipus de patrimoni històric visual.

En aquests moments podem dir que comptam amb catàlegs finalitzats d'alguna zona, és hora de dissenyar una política coherent de declaració i de redacció d'aquests plans especials de protecció i, en definitiva, de materialitzar el veritable nivell de protecció que pretenia assolir un moment la Llei 16/1985, i també afegir que, en aquest sentit, aquest decret 17/1992, de 27 de febrer, es va establir un marc jurídic per a la creació d'una xarxa de tècnics de patrimoni a la CAIB, la qual s'estructurarà mitjançant els convenis que se signin entre la conselleria i els diferents ajuntaments, bé de tipus individual o bé de tipus mancomunitat, que puguin estar interessats i, entre altres coses, la contractació dels esmentats tècnics anirà a càrrec de la conselleria i de les corporacions locals en els termes que es fixin.

Entre les competències d'aquests tècnics, tal com estipula l'article 3 del reglament de referència, es troba contribuir amb els seus coneixements a l'elaboració dels plans especials de protecció prevists en l'article 20 de la Llei 16/1985, de patrimoni espanyol, i que per part de la conselleria -com he dit- es farà el possible per col·laborar amb els diferents ajuntaments amb tots els nostres mitjans perquè els puguin dur endavant.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Pel Grup Parlamentari PSM i EEM, té la paraula el Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Realment aquesta interpel·lació que el Grup MIXT ens presenta dóna molt de si si analitzam la complexitat i el camp d'actuació polític-administratiu que té la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en virtut de les competències exclusives i dins el marc de la Llei 16/1985.

És evident que el Govern de les Illes Balears no es va preocupar de defensar en el seu moment les competències lesionades dins o a partir de la Llei 16/1985, de 25 de juny, de *patrimoni històric espanyol*, però sí per sort ho van fer altres comunitats autònomes, els governs de Catalunya, del País Basc i de Galícia i, a la fi, una sentència del Tribunal Constitucional, sentència publicada en el BOE el 25 de febrer del 1991, sentència 17/1991, de 31 de gener, establia definitivament quines eren les competències, retornava, en definitiva, unes competències que corresponien, evidentment, a la Comunitat Autònoma en matèria de béns d'interès cultural.

Bé, a partir d'aquí l'actitud de la conselleria ha estat la de publicar, com se'ns acaba d'anunciar per part de la consellera, un seguit de normatives, uns quants decrets, i la creació d'una xarxa de tècnics de patrimoni que està en fase d'execució, d'elaboració i que esperam que els ajuntaments -i és esperar molt, Sra. Consellera- siguin sensibles a aquestes qüestions i tinguin una actitud positiva.

Jo, en aquest tram d'interpel·lació li recomanaria, si em vol fer cas, que a través de les encomanes de gestió que tenen els consells d'Eivissa i Formentera i de Menorca, i a través també del Consell de Mallorca es faci una labor de sensibilització o d'instància als ajuntaments perquè actuïn amb les competències que els són pròpies; competències que són, bàsicament, urbanístiques, i en aquest sentit vull recordar que en el seu moment vam saludar, no només el nostre grup sinó en general l'opinió pública, un projecte de llei que va elaborar la Conselleria de Cultura en relació amb l'eliminació de cables externs, línies aèries dels voladissos, etc., dels conjunts de les poblacions, sobretot dels conjunts històric-artístics; què se n'ha fet, d'aquest projecte?, en quin estat es troba tot això? No ha arribat mai a publicar-se en el *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma* en forma de llei, ni tan sols en el *Butlletí Oficial del Parlament de les Illes Balears*.

Nosaltres hem d'insistir precisament sobre aquests temes, no serà un projecte de llei concret el que solucioni aquestes qüestions però sí que serà una labor coordinada d'actuació que permeti envestir aquestes problemàtiques. Nosaltres tenim aquí les conclusions de les jornades que es va celebrar a Andalusia la tardor de l'any passat d'un grup de defensa del patrimoni arquitectònic; diversos especialistes d'aquesta matèria de tota Europa assenyalaven la necessitat imperiosa de coordinació dels organismes administra-

tius; cap aquí apuntam una possibilitat de la moció que pugui elaborar posteriorment, no sé quan, perquè el període de sessions acaba aquesta setmana però podríem treballar en el proper període de sessions.

Després, tot el referent a la carta europea i a les directives europees en aquesta matèria, que dóna molt de si, i sobretot, Sra. Consellera, i amb açò acap, la recomanació, la instància d'un grup parlamentari molt preocupat per aquestes problemàtiques, perquè sabem que darrera el patrimoni històric ens jugam també la identitat dels nostres pobles, la identitat nacional dels nostres pobles, -repetesc- la necessitat de desenvolupar tot el Títol VIII de la Llei de *patrimoni històric espanyol*, les mesures de foment, de les quals li record, per cert, que a les Illes Balears en tenim una, de llei que fomenta la conservació i enriquiment del patrimoni, que obliga a invertir un 1% dels fons que siguin destinats a determinades obres que superin les 500.000 pessetes i bé, què ha passat amb tot açò? Cada any havien d'enviar a aquest Parlament una informació, una memòria de l'estat d'execució, de les inversions que s'havien fet, dels criteris que s'aplicaven per fer aquestes inversions i, de tot açò, en aquests moments, enguany, no en sabem res.

Tot açò dóna per a un seguit de punts a una moció subsegüent i animam al grup interpel·lant perquè la prepari pròximament. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Marí i Serra.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. La Llei 16/1985 va ser promulgada pel Govern socialista perquè va entendre la importància que té el patrimoni històric-artístic tant per a les generacions actuals com a per a les venidores. Com tots els diputats saben no és que no hi hagués cap llei sinó que n'hi havia massa ja que la Llei 16/1985 va derogar cinc lleis i dos decrets i millorava clarament la situació i assegurava la conservació del nostre patrimoni històric-artístic i arqueològic amb vista a les futures generacions; l'únic que fa falta és que aquest Govern la compleixi i faci les comissions que marca la llei; és cert que aquest Govern no la va assumir fins el 31 d'octubre del 1991 però no per això li hem d'exigir menys responsabilitats.

El Partit socialista no serà qui dirà que aquesta interpel·lació feta aquí avui pel Grup MIXT no sigui oportuna i que no sigui necessari recordar a aquest Govern els temes que planteja, però -com he dit abans- Sres. i Srs. Diputats és bo que es recordi a aquest Govern que ha de complir i fer complir la Llei 16/1985, cosa que no sempre fa segons el nostre entendre.

El primer incompliment es dóna en el primer punt de la llei on parla de protecció del patrimoni històric ja que avui encara hi ha diversos monuments i jaciments arqueològics a l'abast de qualsevol desaprensiu i amb perill de destrucció; per tant, primer punt que incompleix.

El segon incompliment el trobam en el tercer punt de l'article 1 de la mateixa llei i és no haver fet un inventari de tot el nostre patrimoni històric-artístic i arqueològic; sabem que hi ha alguna cosa feta però que és totalment insuficient i avui per avui queden diverses coses per inventariar, el senyor interpel·lant ja n'ha dit algunes però tots sabem que n'hi ha més.

També podem veure com aquest Govern tampoc no compleix amb l'article 4 de la llei abans mencionada on parla d'omissió per part dels poders públics que posin en perill de pèrdua o destrucció el patrimoni històric-artístic i arqueològic; com he dit abans, a la nostra comunitat es donen alguns casos, en podríem -per suposat- dir-ne més, però jo crec que com a mostra ja n'hi ha prou.

Quant a la provisionalitat de la declaració de conjunts i béns d'interès cultural, entenem que això ha d'anar acompanyat d'una acció continuada per part dels responsables de la Conselleria de Cultura per preservar i millorar aquests béns; tot sigui dit, sabem que s'han fet i que es fan coses però també en sabem d'altres, com aquí hem denunciat, que no es fan i són aqueixes les que, des d'una oposició constructiva, hem de denunciar.

Finalment, hem de dir que si el Sr. Diputat interpel·lant presenta una moció sobre aquest tema, li desitjam més sort que la que hem tingut nosaltres amb les mocions que hem presentat fins ara, però, donades les bones relacions entre el Sr. Diputat i el grup que dona suport a aquest Govern, potser tenguí més sort que nosaltres. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula la Diputada Sra. Ferrer i Bascuñana.

LA SRA. FERRER I BASCUÑANA:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. El nostre grup, el PP-UM, després d'haver escoltat les intervencions dels diferents grups parlamentaris dona el total suport a la Consellera de Cultura, Educació i Esports al mateix temps que la felicita per la seva línia d'actuació.

Entenem que la interpel·lació que presenta el Grup MIXT quan parla de l'incompliment de la Llei 16/1985 en relació amb la declaració del conjunt històric-artístic és referent a la paralització de la tramitació dels expedients de declaració dels conjunts històric-artístics, a l'espera de la sentència del Tribunal Constitucional que, a la fi, ha arribat el gener del 1991 i que va determinar entre altres coses que les declaracions dels béns d'interès cultural corresponien als executius autonòmics.

Com molt bé ha dit la consellera, en aquests moments la incoació dels expedients del conjunt històric-artístic de la nostra comunitat es tramiten d'una manera ràpida i d'acord amb la nova normativa per tal de ser declarats el més aviat possible. Pensam que, en aquest sentit, s'avança bastant a través de l'extensa campanya de catalogació d'aquests

elements fonamentals per a la nostra cultura. Moltes gràcies.

(L'Honorable Sra. Vicepresidenta Primera reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada, pel torn de rèplica té la paraula el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, s'han fixat les posicions per part dels diferents grups; jo crec que en línies generals ha quedat clar que en aquests moments no hi ha un compliment total i absolut de la Llei 16/1985, crec que l'objectiu de les lleis es que es compleixin, aquest és el seu objectiu fonamental.

Evidentment, estic d'acord amb la representant del Govern que correspon als ajuntaments una part important del que seria la declaració o la sol·licitud de declaració i tramitació d'aquests conjunts, una vegada declarats, perquè es converteixin en béns d'interès cultural; amb açò podem estar d'acord i, evidentment, encara que aquesta Cambra no és el lloc més adequat per fer crítiques a altres institucions sí que a causa que tots els grups que estan representats en aquesta Cambra tenen també representants dins els diferents ajuntaments, seria necessari recordar als diferents grups que recordassin, a la vegada, als seus representants en els ajuntaments que tenen incoat expedient per a la declaració de conjunt històric-artístic que s'exigís i que es fes una feina des d'aquestes institucions per arribar a la seva aprovació definitiva.

Però no ens hem de confondre amb les coses; no ens hem de confondre amb les coses perquè una cosa és la declaració de conjunt històric-artístic i una altra és la declaració de bé d'interès cultural, són dues coses no totalment diferents, que estan relacionades en alguns casos, no en tots necessàriament i crec que, sense que es declarin de forma definitiva tots els conjunts històric-artístics, fins que no estiguin declarats de forma definitiva tots, difícilment es pot arribar a la següent tramitació de la declaració de bé d'interès cultural tal com es desprèn de l'article 17 i d'altres d'aquesta Llei 16/1985.

Per tant, una vegada dit açò pel que fa als ajuntaments, hem de dir que la responsabilitat final, i tot entenent que es podia estar a l'espera d'aquesta sentència del Tribunal Constitucional però que açò -crec- no ha de ser una excusa perquè els expedients, una vegada tinguem aquesta sentència, una vegada sapiguem com s'ha d'actuar i una vegada la pròpia conselleria ha dictat una sèrie de decrets per poder començar a fer feina en aquesta direcció que es faci feina en aquesta direcció, que es faci feina i crec que hi ha hagut per part d'un portaveu una proposta que és altament interessant, la qual es podria fer a través de les comandes de gestió, evidentment amb la moció que s'esdevindrà d'aquesta interpel·lació es tractarà de recollir totes les suggerències i propostes que crec que són molt interessants i que, en

el seu moment debatrem perquè aquesta Cambra les pugui dur endavant i realment posem un poc d'ordre dins aquest desgavell que és el control del nostre patrimoni històric-artístic. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Grups que vulguin intervenir en el torn de contrarreplica?

IV.1) - MOCIÓ R.G.E. NÚM. 2117/92, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI MIXT, RELATIVA A POLÍTICA EN MATÈRIA D'AIGÜES (DERIVADA DE LA INTERPEL·LACIÓ R.G.E. NÚM. 1359/92).

Passam a continuació a la Moció número 2117 presentada pel Grup Parlamentari MIXT, relativa a política en matèria d'aigües. No s'ha presentat cap esmena; té la paraula, en nom del grup proponent, el Diputat Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sra. Presidenta, per una qüestió d'ordre, ens voldríem repartir el temps, de comú acord, el Sr. Vidal i jo; quin és el total?

EL SR. PRESIDENT:

Són deu minuts.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Deu; doncs, cinc i cinc.

Sra. Presidenta, Sres. i Srs. Diputats. En la interpellació que es va veure, que es va debatre fa quinze dies vaig posar de manifest que en matèria d'aigua potable, xarxa en alta, o sigui, captació, no s'havia fet pràcticament res durant deu anys. És bastant clar que avui el problema de les aigües a les Illes Balears és un problema molt superior al de l'any 1982 o 1983, quan es va fer el PASIM i si una de les conclusions d'aquell estudi de fa deu anys era que el fet més important era posar dins una sola mà les aigües per distribuir-les equitativament entre tots, avui això és moltíssim més necessari.

A posta jo començaré per la proposta número 7 d'aquesta moció que diu que el Parlament de les Illes Balears recomana als consells insulars de Mallorca i de Menorca, així com als ajuntaments de cadascuna d'aquestes illes, la constitució de consorcis; per què aquests consorcis? Per distribuir entre els municipis l'aigua que hi ha dins tota una illa.

En segon lloc, per a la conservació i explotació de les obres de captació i de distribució en alta d'embassaments i de dipòsits reguladors, i també perquè les estacions depuradores també passin a mans del consorci; tres coses.

Entremig queda la xarxa en baixa de distribució d'aigua potable, la xarxa en baixa de clavegueram que, evidentment, això és pròpi de cada ajuntament.

La pregunta és, per què un consorci i per què no la Junta d'Aigües que és la que actualment té la competència? Molt senzill; qui són els usuaris? Els usuaris són els ajuntaments; qui és que té la competència per a la captació i distribució d'aigua potable o de depuració segons la Llei de règim local? Els ajuntaments, aquestes són competències municipals. Per tant, es tracta de crear un organisme on la figura dels ajuntaments sigui la que tenguí més protagonisme, i això es fa a base de consorcis.

El Sr. Vidal, que intervindrà a continuació, ja ens explicarà com es va fer el consorci d'Eivissa, precisament amb aquesta finalitat fa deu anys i que després, per les circumstàncies que sigui, ha quedat mort en el sentit que no s'ha posat en marxa, consorci creat.

Una vegada dit això, que jo pens que és el punt més important, el punt més important d'aquesta moció; després hi ha punts concrets que són els 1, 2, 3 i 4 que fan referència a aprofitaments concrets d'aigües.

El punt número 1 fa referència a la Costera; la Costera és, des del 1984 i per Reial Decret Llei 15/1984, de 26 de desembre, es va declarar d'interès general la regulació del sistema Almadrà-Soller-Massanella; han hagut de passar set anys, quasi quasi vuit perquè ara es redacti el projecte; s'ha de fer un projecte, després s'ha de subhastar, s'ha de fer l'obra; l'únic que es diu en aquest punt és que almanco es posin en servei aquestes obres abans de l'estiu del 1995, que és un termini raonable perquè tot això pugui estar acabat.

Després també aquest Reial Decret 15/1984, de 26 de desembre, també diu que és d'interès general i queden incorporades al Pla general d'obres públiques la regulació del sistema Lluc-Sant Miquel, o sigui les Ufanes de Campanet. No s'ha fer absolutament res al respecte, ha quedat mort, des de finals de desembre del 1984 es tracta de fer qualche cosa i no s'ha fet res. És clar, la pregunta que es pot fer aquí és la següent: es pot posar en perill per a la regulació de les Ufanes l'aqüífer del torrent de Sant Miquel de l'albufera de Muro? No ho sé, però el que es demana en aquest punt d'aquesta moció és que es facin estudis, que els faci l'Estat, que els pagui l'Estat perquè així ho va declarar aquest decret llei, que l'Estat ha de posar els doblers però que siguin de dues classes, els més convenients, o bé un estudi d'alternatives o bé o simultàniament estudis hidrològics de detall, perquè estudis hidrològics de caràcter general ja n'hi ha però això no basta si hem de saber amb exactitud la quantitat d'hectòmetres cúbics que es poden treure d'aquí fa falta fer estudis de detall.

Com també -i així ho demanam en el punt número 4- fan falta estudis hidrogeològics de detall, repetesc, dic de detall i no generals, en el sistema Llubi-Muro perquè hi ha, i no és un tot sol qui m'ho ha dit sinó diversos experts en la matèria, que m'han dit que no es pot garantir que es puguin treure els 7 hectòmetres cúbics que tenia prevists la Conselleria d'Agricultura per dur cap a Palma, que aquests 7 hectòmetres cúbics potser es poden reduir i les fonts de Sant Joan i les fonts d'alimentació dels sistemes d'abastament d'aigua potable en distints pobles poden patir segons

l'aigua que es tregui d'aquest sistema.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pascual, si vol fer repartiment de temps, passa de la meitat.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Gràcies, a posta ho duim així, i finalment demanem que el Pla hidrològic de les Illes Balears (segona fase) es contracti ja que es va acabar la primera fase l'any 1987.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pascual. Per consumir la segona meitat del torn té la paraula el Sr. Cosme Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Llàstima que de vegades circumstàncies, cops d'efecte, etc. i no em referesc a avui, precisament, sinó que en recordar l'última sessió plenària, facin que temes vertaderament importants *per se* -per dir-ho d'alguna manera- quedin diluïts i no se'ls presti l'atenció que mereixen.

L'aigua, Sres. i Srs., és el tema, avui, més important per a les nostres illes; a causa d'aquest tema de l'aigua a Eivissa i a la seva escassetat, naturalment, que l'ha començada a sofrir abans que les altres bandes, crec que em puc referir a ell amb bastant coneixement de causa i dir -pel que deia abans- que li hem de prestar atenció totes i cadascuna de les nostres illes perquè en aquest cas quan vegin les barbes del veï pelar, diuen que s'han de posar les seves en remull i, en aquest cas, l'afaitat seria en sec per falta d'aigua.

Per tant, Sres. i Srs., pel que fa a Eivissa i Formentera es demanen dues coses concretes, dues coses que, en realitat, estan en marxa, o sigui, que quan s'ha escrit això ja s'ha escrit conscientment que es demana una potabilitzadora per a l'illa d'Eivissa i es demana que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de l'Estat a aquesta potabilitzadora de les característiques que es diuen però precisament, la veritat, és que hi ha els estudis previs, fins i tot l'estudi d'impacte ambiental, la ubicació, etc.

Ara bé, no s'ha d'oblidar que la ciutat d'Eivissa té en construcció, ja també, una potabilitzadora i que en dir de molta gent es va cometre un error per fer-ho de forma unilateral l'Ajuntament d'Eivissa i que redundarà en un perjudici econòmic i sobretot en un cost per als usuaris excessiu de l'aigua. No entrarem en aquesta qüestió però la deim per una raó: perquè això que demanam aquí, si s'oblida el que fa referència al Consorci d'Aigües (...) no tendria cap relevància ni cap raó de presentar-s'hi.

Però en aquest cas, del que es tracta és del que sempre s'ha pretès respecte d'Eivissa sobretot, perquè no s'ha d'oblidar que Eivissa i Formentera s'han de comptar apart quant a la gestió d'aigua. Jo record que en temps del Govern de la UCD ja s'havia aconseguit que es financis per

part de l'Estat una potabilitzadora d'aigua per a Eivissa, però es posava sempre com a condició que hi hagués un gestor únic de l'aigua per a l'illa d'Eivissa i, per tant, un interlocutor davant l'Administració per dur a terme aquesta obra necessària.

Per tant, d'aquí ve que incidim, endemés d'això, que es faci, que s'actualitzi i es demani i recomani, naturalment, al Consell Insular d'Eivissa i Formentera una actualització dels estatuts del Consorci d'Aigües ja constituït -que prou va costar constituir-lo- perquè es pugui obtenir aquesta gestió única de l'aigua a l'illa d'Eivissa. Què farem amb això? Que si es parla ara d'administració única, doncs sí, si es fa una potabilitzadora finançada per l'Estat, una per l'Ajuntament d'Eivissa però s'aconsegueix un consorci, que ja hi és, a Eivissa, perquè es pugui fer això conjuntament, perquè es pugui dur la gestió d'aigües conjuntament, doncs, crec que hauré encertat en aquest cas.

Però això no és suficient -perdoni Sr. President, acap de seguida- perquè el que no s'ha d'oblidar mai, i aquesta serà una de les tasques del Consorci, és que no és suficient produir aigua per mitjans alternatius; és necessari sobretot que mitjançant aquesta producció d'aigua per mitjans alternatius es puguin preservar els escassos recursos naturals que tenim.

No em queda temps per referir-me a Formentera, el que demanam per a Formentera, però així mateix i si m'ho permet el Sr. President, vull dir que aquí només es tracta d'ajudar també l'Ajuntament de Formentera perquè a causa de les necessitats puntuals que va tenir en un moment va haver de sotmetre's o d'acceptar un conveni o un compromís amb una empresa privada o, si es vol dir clarament, amb GESA però que surt caríssima aquesta aigua potabilitzada als usuaris i a l'Ajuntament de Formentera. Per tant, si s'aconsegueix una altra, com pareix ser que està en projecte, doncs, també s'haurà donat una passa endavant perquè a Formentera tinguin aigua, que la necessiten, i la tinguin a uns preus assequibles. Moltes gràcies, Sr. President i perdó per haver-me passat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. En representació del Govern té la paraula el Sr. Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados, Sres. Portavoces del Grupo Parlamentari MIXTO y especialmente Sr. Vidal. El Gobierno sí concede al tema del agua toda la importancia que se merece, coincidimos con usted y por esto, aunque habitualmente se presentan esas mociones, consecuencia de una interpelación, se sobreentiende que el Gobierno, todo lo que tenía que decir lo dijo en la interpelación, y ese es un debate que se centra entre los distintos grupos parlamentarios, yo quisiera en nombre del Gobierno hacer algunos comentarios porque creo, efectivamente, que todo el tiempo que dediquemos en esta Cá-

mar y en otras posibles cámaras de representación a discutir y a intentar resolver los problemas del agua en nuestras islas es tiempo bien aprovechado.

Como decía, prácticamente lo que tenía que decir sobre el tema de aguas se dijo en la interpelación pero en las propuestas que ustedes hacen creo que merece la pena recalcar alguna, porque en el intermedio entre la interpelación y este debate se ha producido la visita del Secretario de Estado para las Políticas de Aguas y Medio Ambiente y el Director de Obras Hidráulicas, que ha mantenido unas reuniones de trabajo con nosotros, con el Presidente, Vicepresidente y Director de la Junta de Aguas, unas y otras además con la Administración periférica, y representantes de ayuntamientos y Consell Insular de Ibiza y Formentera, de una manera especial, lo cual quiere decir que también por parte de la Administración del Estado se concede especial importancia al tema del agua en Ibiza y Formentera más que en el resto de las islas, porque efectivamente es así.

Entonces, habiéndose producido estas reuniones de trabajo, hemos podido cambiar impresiones, llegar a acuerdos, a conclusiones que es interesante ponerlas de manifiesto y, bien, la primera conclusión que pondría de manifiesto -y me perdonarán ustedes que lo diga así- es que la moción presentada adolece de un cierto oportunismo porque, como el Sr. Vidal decía hace un momento, están pidiendo cosas a las que ya se habían comprometido con nosotros, concretamente a recoger nuevamente el tema de la potabilizadora de Ibiza, que parece que el ministerio había renunciado a ella una vez que el Ayuntamiento de Ibiza decidió construirla y, a base de reuniones y más reuniones conseguimos que retomara el tema y aceptase seguir construyendo ésta, igualmente la de Formentera y, por supuesto, la construcción de las obras necesarias para el aprovechamiento de *sa Costera* que, ya desde hacía más tiempo, se habían comprometido.

Pero esas no habrían pasado de ser reuniones reflejadas en actas de la Comisión Mixta de Colaboración pero diríamos que fue la ratificación oficial pública y solemne por parte del ministerio de que estaba dispuesto a construir esta planta potabilizadora de Ibiza, esta planta potabilizadora de Formentera y, por supuesto, a poner en marcha el Plan hidrológico, que también sirvió para que una vez más ratificasen lo que yo ya había expuesto muchas veces en esta Cámara cuando se me pedía; el Plan hidrológico es competencia todavía de la Administración del Estado y se comprometió a sacar ya este mismo año a concurso la contratación de una fase más de la redacción de este Plan hidrológico, la misma que ustedes piden que se contrate.

Por eso digo yo que pedir que se apruebe como moción, pedir al Estado que haga lo que ya ha dicho que va a hacer, me parece que de alguna forma es un cierto oportunismo; yo no entro ni salgo del tema porque no me corresponde, posiblemente sea bueno en cualquier caso que esa postura tenga el respaldo unánime de la Cámara, en eso no entro porque es un tema estrictamente parlamentario; sí que como miembro del Gobierno me parece muy bien que se inste al aprovechamiento, a la realización de las obras de aprovechamiento de las aguas de *sa Costera* poniendo un

plazo porque en este caso concreto el Estado no se ha comprometido a plazo para la ejecución de las obras, únicamente para la contratación del proyecto, mientras que en lo de las potabilizadoras sí que se comprometió públicamente a plazos.

En cuanto a los estudios para el aprovechamiento del sistema *Lluc-Sant Miquel*, la verdad es que estudios se hicieron y el Estado, después de estos estudios, decidió, por lo menos, dejar aparcado el tema porque entendió que no procedía profundizar más en él y prefirió profundizar en el sistema *Almadrà-Soller-Massanella* que, por extensión, llega a *sa Costera* que ya es mucho entender que sea el mismo sistema pero administrativamente hablando necesitaba un apoyo legal y ese es el apoyo que se va a aprovechar; no obstante, me parece bien que se pida al Estado que siga profundizando en estos estudios.

Quizás yo pondría una cierta reticencia en el estudio que se pide referido al aprovechamiento del sistema *Llubí-Muro*, y no reticencia a que se haga un estudio de detalle, ya dije el otro día que se compartía la necesidad, que de hecho se está haciendo, efectivamente hay unos estudios amplios de carácter hidrogeológico hechos cuando se intentaba el aprovechamiento para usos agrícolas en los que se llegó a asignar al IRYDA no 7 sino 25 millones de metros cúbicos anuales y que nosotros, en principio, hemos rebajado ya a 7 el aprovechamiento de los 25 inicialmente previstos pero que, en cualquier caso, no deja de ser una cifra que, por más estudios de detalle que se hagan, todavía tendrá que establecerse definitivamente a la vista del comportamiento que se puede estudiar sobre modelo pero que, en la práctica, hasta que no se explota no se comprueba y que se realizarán las pertinentes comprobaciones, seguimientos periódicos de la explotación -sí es que llega a hacerse- precisamente para poder garantizar cuál es el caudal que se puede extraer.

Quizás yo entiendo que la expresión garantizar que no se afecte a ningún pozo o fuente que sirva para abastecer a pueblos de la zona según cómo se interprete sería un poco fuerte garantizar que no va a afectar; la Ley de aguas permite que haya afección lo que pasa es que tienen que ser compensadas, en algún caso es admisible que un nuevo pozo afecte y se compensa porque es mejor explotar éste y compensar con el caudal que deja de extraerse de otro. Diría yo que se tuviesen en cuenta las afecciones que puedan crearse y se obre en consecuencia, pero garantizar que no se va a afectar es un poco fuerte y esto es salirse de los términos estrictos que la legislación de aguas prevé en defensa de los derechos adquiridos por otros usuarios.

En cuanto a los últimos puntos, referidos a los consorcios, en especial al Consorcio de Ibiza; tiene razón el Sr. Vidal cuando dice que la creación de este Consorcio vino forzada porque el Estado quería tener un interlocutor único en el momento de construir una potabilizadora que debía ser aprovechada por todos los municipios de la isla de Ibiza. Lo que pasa es que este interlocutor único existe en estos momentos en forma de la Junta de Aguas con una ventaja sobre el Consorcio y es que en la Junta de Aguas hay representación no sólo de los ayuntamientos sino que

hay representación del resto de los usuarios y del resto de las instituciones que no están en el Consorcio.

Claro, si usted lo limita a gestionar el agua potable para abastecimiento de poblaciones, evidentemente no tiene por qué salirse del Consorcio, aunque como ya dije el otro día no es la figura más utilizada en la administración hidráulica en España, es más utilizado exclusivamente para servicios de distribución de los ayuntamientos en baja, no en alta, que es lo que usted propone aquí, precisamente para los servicios supramunicipales a los que tiene que atender otro organismo.

Decía que si se limitase -como piden- exclusivamente al agua potable para abastecimiento de poblaciones no hay ningún inconveniente, lo que pasa es que este agua representa del orden de un 30% del total del agua potable que se utiliza en las islas; luego lógicamente, dentro de una política integral de estas aguas en la que tiene que entrar en juego, y aquí sí que es importante y lo puso claramente de manifiesto la Administración del Estado delante del Consell Insular y de los ayuntamientos, no se puede seguir indefinidamente construyendo potabilizadoras sin plantearse seriamente una reutilización del agua residual depurada aunque se exija una tercera fase de depuración, costosa, pero siempre más económica que la potabilización; eso exige, lógicamente, una política integral en la que tanto es una fuente de abastecimiento las potabilizadoras como es una fuente de abastecimiento del recurso agua las estaciones depuradoras con un tratamiento que garantice la posible reutilización como alternativa a estas aguas.

Eso nos lleva a conducir a la necesidad existente siempre y con carácter general contemplada en la Ley de Aguas pero de una manera muy especial a la política integral del recurso agua sin hacer una pequeña capilla cerrada de lo que es el recurso agua para poblaciones; si en general debe tratarse conjuntamente el agua, de una manera muy especial en la isla de Ibiza i en la isla de Formentera el agua debe tratarse conjuntamente sea cual sea su utilidad y tiene que poderse intercambiar esta utilidad.

Por eso entenemos nosotros que es más adecuado que actúe la Junta de Aguas y no el Consorcio en lo que se trata de la distribución y regulación del recurso, y sin perjuicio de que la Junta de Aguas, al constituir las juntas insulares de explotación, les dé a éstas cuanta autonomía sea necesaria o conveniente para que mejor cumplan su función; eso no elimina la figura del Consorcio para lo que es propio de un consorcio, pero entendemos que son dos actuaciones distintas: la administración, la regulación del recurso agua, en general, con la explotación de unas instalaciones en concreto que, a lo mejor, podrían ser explotadas conjuntamente si así lo creen conveniente los ayuntamientos a través del Consorcio.

Otra cosa es -y en esto no entro- en si es procedente que sea el Parlamento quien diga al consell insular y a los ayuntamientos como deben organizarse administrativamente para prestar sus servicios, es un tema que -repito- no me corresponde a mí sino a los grupos parlamentarios; yo me refería exclusivamente a lo que podría tener de relación

con la política de aguas que -pensamos- debe llevarse a cabo, que llevar la Junta de Aguas cuando tenga la transferencia definitiva a la cual se comprometió la Administración central a dar prioridad pero que, en definitiva, todavía, tenemos que hablar de un futuro y no de un presente. Gracias, Sr. Presidente.

(L'Honorable Sra. Presidenta en funcions reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Dins el torn incidental té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, també, al Sr. Conseller per la seva intervenció, perquè, efectivament, ha demostrat la seva preocupació per un tema i que comparteix el parèixer d'aquest portaveu que, avui per avui, és un dels temes més importants per a les nostres illes.

Jo li voldria dir, no obstant això, -i no és que m'hagi ofès que ho digués- quant a oportunisme del que presentam que si se'm permet jo diria que és insistència oportuna perquè -com recordaran- d'aquest tema, no és la primera vegada que en parlam i ha sortit allò de les potabilitzadores, que ja havia sortit en termes genèrics però, si ho recorda, en la meua intervenció he dit que fer menció a allò de la potabilitzadora sense parlar d'actualitzar el Consorci no tendria massa sentit, això amb vista que hi hagi un gestor -torn a repetir- únic per a l'aigua, a Eivissa.

Jo, perquè vegi que no es tracta d'oportunisme sinó que es tracta precisament d'insistir sobre un tema que ens preocupa a tots i a aquest portaveu particularment, en aquest cas jo li dic que no he volgut parlar precisament de les juntes d'aigües perquè, aleshores, hagués estat també una insistència en un tema que ja es va debatre aquí però que jo no el don per tancat i li agaf la paraula i sé que la complirà, naturalment, que quan tinguin la competència total en el tema de les aigües es donarà l'enfoc que necessiten les juntes insulars d'aigües quant a autonomia i sobretot quant a tenir competències executives.

No obstant això, i sent que a Eivissa ja està constituït aquest Consorci, i el Sr. Conseller sap el que va costar aconseguir-lo, crec jo que, almenys per les coses que ell mateix ha dit i que crec que queden expressades aquí, jo amb això som molt respectuosos per les raons òbvies que aquí no es tracta que el Parlament insti el Consell Insular d'Eivissa sinó que, com poden veure en la nostra moció, que recomani al Consell Insular d'Eivissa que, ja que té un consorci, que actualitzi el seus estatuts perquè pugui complir aquesta missió, perquè creguin que es un tema -torn a repetir- tan important que si es fan potabilitzadores, a pesar que és una passa que s'ha de donar, i no es té aquest gestor per a aquests temes, si vol, i llavors ja vendran els altres, que els assumiran la Junta d'Aigües, les altres competències, s'entèn, crec que s'haurà perdut bastant el temps perquè no es tracta -torn a repetir- només de produir ai-

gua per sistemes alternatius, s'ha de gestionar de forma única per a una illa de 572 quilòmetres quadrats com és la d'Eivissa, i no parlem de Formentera, on hi ha d'haver un gestor únic.

I amb aquests aspectes que presentam en la moció crec que seria molt important que s'actualitzassin els estatuts del Consorci d'Aigües, i que se li donàs vida, naturalment, en col·laboració, com és lògic, ja que es tracta d'un consorci dels ajuntaments amb el consell insular. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM i EEM, té la paraula el Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sra. Presidenta, Sres. i Srs. Diputats. La moció que avui ens aporta el Grup Parlamentari MIXT en relació amb un tema de vital importància per a les Illes Balears, *a priori* ens ha semblat realment decebedora; des d'un punt de vista que lligui desenvolupament amb territori i amb necessitats concretes de la població nosaltres entenem que, si bé els sistemes que ens proposa aquesta moció d'entrada podrien semblar que, a la llarga, són necessaris per al consum de la població, també és cert que són absolutament rebutjables des d'un punt de vista d'una ecologia sana i d'un sistema de desenvolupament equilibrat.

El *Llibre blanc de turisme*, que la conselleria va publicar just fa uns anys, l'any 1987, fet amb la Universitat de les Illes Balears, recordarà perfectament el Sr. Vidal que deia que tres són els principals factors limitants del desenvolupament de les Illes: el territori, l'aigua i l'energia. Doncs, la mala gestió d'un recurs escàs i fonamental com és l'aigua ha conduït les nostres illes a una situació crítica, especialment intensa a les Pitiüses però també ja viscuda dramàticament a zones de Mallorca i també a l'illa de Menorca; l'Ajuntament de Formentera reclama de l'Administració central la construcció d'una segona planta potabilitzadora. Els responsables del Ministeri d'Obres Públiques i Transport s'han compromès a finançar amb diners públics una planta potabilitzadora a Eivissa.

El Sr. Cosme Vidal ens indica que hem d'instar el ministeri perquè compleixi allò que ja està en fase de realització. Però bé, totes aquestes inversions són fruit d'una mala planificació i d'un mal desenvolupament, un desenvolupament cancerigen que ha conduït a aquestes greus desequilibris. Avui, traslladar o fer el projecte de canalització de l'aigua de sa Costera suposa una inversió de més de 5.000 milions de pessetes i, es evident també que, mentre que els embassaments a l'illa de Mallorca es troben en un 17% de la seva capacitat i s'anuncien restriccions importants per a aquest estiu, ja canalitzar l'aigua de sa Costera, construir plantes potabilitzadores, suposa fugir, evidentment, cap endavant, perilloses fugides que ignoren, com diu el *Llibre blanc del turisme*, que l'aigua és un factor limitant per al desenvolupament de les Illes.

Hem notat a manca en aquesta moció punts que facin

referència a l'estalvi, a les polítiques de foment de l'estalvi, a polítiques de declaració d'aqüífers sobreexplotats que limiten el creixement urbanístic a zones turístiques; hem notat a manca, en definitiva, una visió molt més restrictiva del consum que una bona campanya d'estalvi potser faria innecessària aquesta gran inversió que suposaria la canalització de l'aigua de sa Costera. Però també hem d'evitar polítiques contradictòries, a vegades es fa una campanya de foment de l'estalvi d'aigua -EMAYA en va fer una- i després es deia que l'aigua havia de pujar perquè havia baixat el consum, aquesta és també una greu deseconomia.

Nosaltres voldríem recordar que l'Ajuntament de Sóller, per exemple, està en contra del projecte de sa Costera però açò dels ajuntaments també ho posarem entre parèntesi perquè entra dins la contingència. El que hauríem d'analitzar és l'impacte ambiental altíssim que tenen aquests projectes i quina relació tenen després amb desenvolupaments energètics que impliquen noves inversions de GESA, per exemple s'Estalella, per exemple com la producció d'electricitat contribueix, a la vegada, a l'efecte hivernacle i a efectes contaminadors damunt les illes. En definitiva, és una dinàmica que ecològicament ja ens ha dut a situacions irreversibles com la de les Pitiüses i que hauríem d'evitar.

Nosaltres, en definitiva, i per fixar posicionament sobre la moció, no donarem suport ni al punt primer ni al segon, ens abstenem quant al punt quart i també ho farem en tot allò que faci referència a les plantes potabilitzadores. En canvi hem de dir que és important que el Pla hidrològic de les Illes Balears acabi de ser redactat definitivament i entri en vigor. Per tant, donarem suport al punt número tres. Amb la necessitat d'una política d'aigües que junt i a través d'un consorci de junta d'aigües o d'altres fórmules com podria ser l'organisme de conques, si tinguéssim definitivament les competències en matèria hidrològica a la Comunitat Autònoma, nosaltres hi estam d'acord.

No sé si la fórmula és la més sana des del punt de vista administratiu; el que sabem és que la Junta d'Aigües, tal com està plantejada actualment no funciona, no s'han desenvolupat les juntes insulars i, a més a més, no tenen competències executives i, per tant, aquesta visió de donar participació als usuaris esdevé en aquests moments encara fallaç, és una participació molt centralitzada a nivell de província, entre cometes, d'Illes Balears i no a partir de la realitat de conques hidrològiques diferenciades a cadascuna de les illes.

És obvi, per tant, que al punt novè tampoc no li podrem donar suport perquè no estam d'acord amb totes les mesures aquí plantejades i lamentam que, una vegada més, una interpel·lació tan important com la que es va debatre fa unes sessions acabi amb una moció que és, tanmateix, encara molt insatisfactòria al nostre entendre. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. López i Casasnovas. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats. Respecte de la moció que es presenta avui, després del debat d'interpel·lació sobre política en matèria d'aigües per part del Grup MIXT al Govern d'aquesta Comunitat Autònoma, hem d'assenyalar la postura del Grup SOCIALISTA a dos nivells: primer i a nivell general, llegit detingudament el contingut de la moció hem de constatar la claretat en la descripció del treball, competències que feim correspondre sols a l'Estat, als ajuntaments o als consells insulars.

Potser segurament aquesta claretat té alguna cosa a veure amb la recent vinguda a les nostres illes del Sr. Vicente Alberó, Secretari d'Estat per a les Polítiques d'Aigua i Medi Ambient, i així, després de concretar certs projectes, descripció puntual claríssima, se n'oblida de concretar, en el mateix nivell, les tasques encomanades al Govern d'aquesta comunitat autònoma, als quals precisament el seu grup realitzà la interpel·lació per la seva política d'aigües; ha oblidat, per tant, la part de la responsabilitat del Govern de la Comunitat Autònoma, tant just ho assenyala en el seu darrer punt: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma perquè faci les accions necessàries perquè pugui dur-se a terme el que s'estableix en els punts anteriors d'aquesta moció".

Això, segurament, no és suficient per tirar endavant una política d'aigües clara i suficient, tanta generalització per a un govern que ha oblidat fins i tot o que encara no ha complert amb l'aplicació i desenvolupament d'un decret fet seu, el 106/1990, de 13 de desembre, en què es regula l'organització i el règim jurídic de la Junta d'Aigües de Balears; oblidat que avui encara no estan constituïdes les juntes insulars d'explotació a Mallorca, a Menorca, a Eivissa i a Formentera. No tenim tots els òrgans de participació i de planificació de la Junta d'Aigües que el propi decret que el Govern fa en funcions, per altra banda, coincideix amb els objectius dels consorcis insulars que es recomanen en la mateixa moció.

Hem de recordar que són moltes les competències compartides, fins i tot les que el mateix Reial Decret sobre traspàs de funcions i serveis de l'Administració de l'Estat a la Comunitat Autònoma en matèria d'obres hidràuliques dóna com a exclusives a l'Estat són compartides, i hi ha d'incidir la Comunitat Autònoma des de l'ordenació i la concessió de recursos i aprofitaments hidràulics i també amb els punts que assenyala vostè en la seva moció, en les obres hidràuliques amb qualificació legal d'interès general. Perquè per al conveni de col·laboració entre el Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme i la Comunitat Autònoma de les Illes Balears s'assenyala que els estudis previs, avantprojectes i projectes corresponents a les obres declarades o que es declaren d'interès general es realitzaran conjuntament amb la Direcció General d'Obres Hidràuliques i la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori.

A la vegada també el Reial Decret esmentat assenyala que la Comunitat Autònoma col·laborarà en l'elaboració de la planificació hidrològica. Però aquí tenim un govern que, en la seva política d'aigües, no devia ser explícit, vist el contingut de la moció que avui el Grup MIXT presenta.

No és per desanimar-lo, Sr. Pascual, però no es corresponen les concrecions d'un, les generalitzacions d'un altre; és clar que les actuacions d'una determinada política moltes vegades són fets concrets, accions de govern i altres polítiques, quan es tracta de béns comuns o de recursos escassos -o planificació de despeses- són tan generals que oblidem actuacions i oblidem responsabilitats del Govern.

Però si passam a la segona part de la nostra intervenció, al posicionament del nostre grup respecte dels punts concrets de la seva moció, hem de dir que pel que fa a les sol·licituds al Govern de l'Estat votarem a favor; com sap vostè, són sol·licituds que, no ho dubtam, seran compliments entre altres coses perquè és el que es fa ara ja des del Govern de l'Estat. L'aprofitament de les aigües de sa Costera, les potabilitzadores de l'illa d'Eivissa o de Formentera, així com la necessitat de realització d'estudis hidrològics de detall; potser, a voltes, els projectes són més complicats.

Les propostes que a l'Estat avui fa el Sr. Pascual no són tals propostes; son ja fets, fets que oportunament o amb oportunisme -vull repetir- es presenten avui, aquí en forma de moció i les votarem a favor; i també ho farem amb la resta de punts, a les recomanacions del Parlament als consells insulars de Mallorca, de Menorca i en un altre sentit al d'Eivissa i Formentera; i ho farem pel sol fet que creim en els principis establerts per la pròpia consideració que l'aigua és un recurs escàs i indispensable, que és necessària la seva disponibilitat, tant en la qualitat com en la quantitat precisa i, per tant, s'ha d'actuar a partir de la unitat de gestió que el Govern de la Comunitat Autònoma ha d'assumir i desenvolupar, tractament integral, economia de l'aigua, desconcentració, descentralització, coordinació, eficàcia i participació dels usuaris.

L'aprovació dels punts que es presenten avui potser no arriben a completar tot el que hauria de ser la política d'un govern en matèria d'aigües i amb competències compartides; així i tot continuarem demanant que la política del Govern d'aquesta comunitat autònoma sigui capaç d'entendre i d'aplicar els principis assenyalats en la pròpia Llei d'aigües. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sra. Presidenta. Fijaré la posición de nuestro grupo en relación con la moción del Grupo MIXTO. En cuanto al primer punto vamos a votarlo a favor, la aceleración de los trámites administrativos que, en concreto, para aprovechamiento de las aguas de sa Costera y en concreto la fijación de una fecha tope, parece bastante razonable que sea el verano del año 1995 y que, como antes había dicho el conseller, no estaba contenida en el compromiso del Ministerio de Obras Públicas pero que bueno es que pongamos este límite o este año horizonte para ir fijando las cosas.

El punto segundo es un punto dudoso, el conseller se había referido a él y había dicho que en realidad los estudios están hechos ya, los estudios de regulación del Sistema *Lluc-Sant Miquel* y, en principio, parecía que no se justificaban las obras pertinentes; no parece, por consiguiente, razonable pedirle al Gobierno del Estado que se comiencen los estudios pertinentes porque, realmente, esos estudios están hechos, en todo caso; podría pedirse que se profundizaran los estudios o que se reconsideraran los estudios, eso quizá pudiera ser aceptable. En principio, nosotros, por la redacción que tiene este punto, nos vamos a abstener.

El punto tercero vamos a apoyarlo; es uno de los compromisos, según nos anunciaba el conseller, ya aceptado por el secretario de estado y, en definitiva, por el Ministerio de Obras Públicas; por consiguiente, no tiene ninguna dificultad el apoyar ese punto tercero.

En el punto cuarto tenemos también problemas; el conseller ha explicado -yo creo que con bastante claridad- el tema; aquí no se trata de que no se afecte a determinadas fuentes o pozos sino que, en definitiva, lo que no se ponga es el riesgo de suministro que de esas fuentes o pozos se pueda hacer a determinadas poblaciones contenidas en el área. Por eso propondríamos y vamos a proponer una redacción, estábamos preparando una redacción alternativa, yo creo que es muy sencillo conservar la misma redacción y añadir un párrafo y decir, en definitiva: "el caudal previsto en los sondeos del Sistema Llubí-Muro no afecte a la fuente de *Sant Joan* ni a ningún otro pozo o fuente que se utilice para proveer de agua potable a los pueblos de la zona o, si las afectase, contemplara las compensaciones necesarias para el mantenimiento de los caudales precisos". Proponemos incluir esa frase con lo cual creo que queda fuera de toda duda que la intencionalidad del punto cuarto de la moción queda salvada; sin embargo cabe la posibilidad de que se afecten determinados caudales pero que se compensen con los producidos por otras fuentes o por otros pozos, que haya ese compromiso por parte del Gobierno de la Comunidad.

El punto quinto, construcción de las obras de la potabilizadora; en esto se ha extendido mucho igual que en el sexto, el conseller, en lo de la potabilizadora de Ibiza y de Formentera. Nosotros vamos a apoyar esta propuesta que también responde a un compromiso ya hecho, si bien hay una pequeña discordancia en cuanto a los volúmenes que se proponen pero yo creo que, en la inteligencia de lo que se trata es de resolver los problemas en la forma que aquí ya se ha expuesto, no tenemos ningún inconveniente en apoyar los puntos cinco y seis.

Respecto al siete y al ocho, no vamos a apoyarlos y yo quisiera aquí hacer un inciso aparte de las explicaciones que se han dado por parte del conseller, fundamentalmente centradas en la conveniencia de que estas competencias sean llevadas a cabo por las juntas insulares de aguas, independientemente de eso creemos que salvo en casos excepcionales, sumamente excepcionales, no parece procedente que esta Cámara haga recomendaciones a los consells insulares y mucho menos en cuestiones que son de competencia

de cada uno de esos consells insulares, cuestiones que se pueden sustanciar en cada uno de los consells insulares y que, además, se pueden sustanciar de forma diferente porque, no necesariamente, la problemática tiene por qué ser la misma. Por consiguiente, yo quisiera aquí romper una lanza a favor de que este tipo de recomendaciones o sobre todo, este tipo de discusiones, se lleven a cada uno de los consells insulares y sean los consells insulares los que tomen las decisiones.

Igualmente, el punto nueve, en definitiva, no hace más que glosar el siete y el ocho y, por consiguiente, en esos tres últimos votaremos que no. Nada más, muchas gracias Sra. Presidenta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel torn de rèplica té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Jo entenc que quan el Sr. López i Casanovas diu que en aquesta moció falten coses supòs que es referia a l'estalvi i té raó. Passa que jo en la interpel·lació ja em vaig centrar en el tema de l'aprofitament de l'aigua en alta i vaig dir que no tocaria tots els temes de l'aigua, o sigui, només em concentraria sobre uns aspectes concrets; ara, el que hauguessim pogut fer és una esmena, també; o sigui, que quant a mostrar-se decebut he de dir que si vostès haguessin fet una esmena potser no estarien tant decebuts.

Respecte d'evitar la inversió a sa Costera, a mi em pareix que aquest és un tema tan utòpic com si diguéssim als ciutadans de ciutat i d'altres pobles, els de ciutat continuau bevent aigua salada i a altres continuau sense aigua. És a dir, jo entenc que sa Costera s'ha d'aprofitar, una altra cosa és com i amb això vull incidir sobre el tema dels consorci-sorcis.

Són molt importants dues coses, en el nostre mode d'entendre: una és separar l'explotació de la policia, com he dit ja amb altres matèries; separar la producció del control de qualitat i la Junta d'Aigües, en el meu mode d'entendre, ha de fer de policia d'aigües i ha de dur el control de qualitat, i ha de controlar al qui produeix que és qui distribueix l'aigua, a qui la treu i a qui la distribueix; i és bo que qui la produeix sigui distint de qui l'ha de controlar.

A posta aquesta és una de les raons i la segona raó és -repetesc- la participació dels usuaris, en aquest cas dels ajuntaments que, en el cas de la Junta d'Aigües, jo no vull dir que sigui inexistent però pràcticament no hi té influència perquè només està en el consell i les juntes d'explotació, pel que diu el Decret 106, he de dir que les facultats que tenen les juntes d'explotació són bastant limitades, em pareix que diu coordinar, no sé si alguna cosa més, la distribució, no me'n record ara exactament, no he duit el decret i no ho puc llegir, però el que sí està clar és que problemes com els que en aquests moments es plantegen a Llubí, quan ja el batle ha sortit i ha dit amb això de dur-se'n l'ai-

gua del Sistema Llubí-Muro cap a Palma nosaltres no hi estam d'acord.

Si tot això es planteja amb una organització on la distribució de l'aigua la fessin els mateixos ajuntaments a partir d'uns determinats principis com pot ser que per donar aigua al veïnat primer has de tenir tú la teva, però que ho fessin els mateixos ajuntaments, el clima de diàleg seria molt més favorable que no que es faci des d'una Junta d'Aigües centralitzada a Palma on la participació dels ajuntaments és petitíssima, i ja no en parlem de Menorca i d'Eivissa i Formentera.

Aleshores, nosaltres pensam que la fórmula del Consorci és una fórmula bona, no vol dir que no pugui funcionar la Junta, és clar que pot funcionar la Junta també, però és molt més lògic, per exemple, que si ara, en aquests moments, hi ha uns embassaments explotats per EMAYA, que és una empresa municipal i que Palma en necessita més, el fet lògic és que aquest Ajuntament de Palma, igual que el de Calvià, que el de Campos, parlo dels que no en tenen i dels que els en sobra, doncs que es junten tots amb el consell insular i facin un organisme amb participació de tots que la distribueixi.

Per aqueixes dues raons nosaltres som partidaris de consorcis, o sigui, per separar el control de la producció i per donar participació als ajuntaments que són els veritables protagonistes de la distribució d'aigua potable, i això es pot coordinar, naturalment, amb el regadiu, o sigui, amb el 70% que es destina a regadiu perquè jo he dit, al principi, que del que es tracta és de distribuir les concessions que s'han fet, que ho hauria de fer la Junta d'Aigües, concessions ja fetes per la Junta d'Aigües; una vegada que un té la concessió, després es tracta de distribuir entre els diferents punts de consum aquesta aigua la concessió de la qual l'ha donada la Junta d'Aigües o l'organisme competent.

Respecte de la Sra. Barceló jo he de dir que no estic d'acord quant a la claredat pel que fa a l'Estat i no claredat pel que fa al Govern; hi ha els punts u, dos, tres, cinc i sis que afecten l'Estat, i per què? Perquè hi ha hagut un decret llei que ha declarat, dins el Pla general d'aigües i que el van fer a Madrid l'any 1984, diverses obres perquè no tenim competències per al Pla hidrològic però el punt número quatre, per exemple, que és el del Sistema Llubí-Muro és un punt tan concret com els altres i, per consegüent, jo no veig la diferència; passa que en aquests moments les competències que té l'Estat -desgraciadament- són molt superiors a les que té el Govern i jo esper que això aviat es canviï; passa que ens convé que aqueixes obres es comencin i es traspassin els doblers amb la competència.

Després, al final, respecte de les juntes d'explotació, jo ja li he explicat que és una figura que, reglamentàriament, potser li poden donar més competència, no crec que hi estigui prevista en el decret; jo agraeix el vot que ha dit favorable, li dic també a vostè que la figura del Consorci ens pareix més indicada.

Respecte de la intervenció del Partit Popular volia dir que, bé, que pel que fa a l'esmena que proposen en el punt

número quatre nosaltres no tenim cap inconvenient. No s'ha presentat vint-i-quatre hores abans, això requereix que els portaveus dels altres grups parlamentaris ho acceptin però, per part nostra, vull dir que la presenti la presidència i que s'incorpori com a una esmena d'addició al punt número quatre.

Respecte del punt número cinc, quan diu que es referia als 15.000 metres cúbics per dia, que pareixia que hi podria haver divergències quant a les necessitats, que no fos concret; jo li vull dir que parla de capacitat mínima horitzó i es pot fer per mòduls de 3.000, de 4.000, de 5.000, ics, els que siguin; dic que amb això es dona una flexibilitat, només parlem d'un horitzó perquè no ens diguin que si no posàvem cap horitzó ara et fan un mòdul i et deixen, i ja està. A posta nosaltres sabem que els 15.000 metres cúbics fan falta perquè de les consultes fetes així ho hem deduït i a posta hem dit 15.000 metres cúbics mínims de capacitat horitzó; en quants d'anys? No ho sabem. Quants mòduls? No ho sabem, ja ho diran els qui ho han de dir que són els tècnics i el Govern prendrà les decisions oportunes.

Respecte dels consorcis, li diré que nosaltres entenem que hi ha una postura divergent però que aquesta postura és una postura certament centralista de la Junta d'Aigües i que nosaltres no podem compartir per les raons que he exposat abans, som partidaris dels consorcis i vull agrair el vot favorable a tots els que votaran a favor i bé, ens hauria agradat que allò dels consorcis hagués estat impulsat des d'aquest Parlament i, evidentment, prendrem nota per dur una moció al Consell Insular de Mallorca a veure si el consell ho vol fer. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Grups que vulguin intervenir en els torns de contrarreplica? Ningú. Procedim, doncs, a la votació però abans convé que els portaveus dels grups *hagan saber a esta presidencia si se acepta la propuesta que, parece ser, ha aceptado el Sr. Pascual.*

EL SR. VICEPRESIDENT SEGON:

El punt quatre de la moció quedaria així:

El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma perquè ordeni la realització dels estudis hidrològics de detall per tal d'assegurar que l'extracció de cabal previst en el sondeig del Sistema Llubí-Muro no afecti la font de Sant Joan ni cap altre pou o font que s'utilitzi per produir aigua potable per als pobles de la zona o si els afectàs contempli les compensacions necessàries per al manteniment dels cabals precisos.

EL SR. PRESIDENT:

¿Puede entender que se acepta la modificación de la propuesta? Esta presidencia entiende que sí y procedemos, pues, a la votación. ¿Quiere algún grupo político que la votación se haga por puntos concretos? ¿Me quiere decir por favor, Sr. López i Casasnovas, cómo quiere que se efectue la votación?

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Per part nostra tots els punts.

EL SR. PRESIDENT:

¿Todos los puntos por separado? De acuerdo.

Sras. y Sres. Diputados que voten a favor del punto o de la moción, ¿quieren ponerse de pie?

Sras. y Sres. Diputados que voten en contra.

Sras. y Sres. Diputados que se abstengan.

El resultado de la votación es: 36 votos a favor, 4 en contra, ninguna abstención. Queda pues aprobado el punto número uno.

¿Para qué me pide la palabra, Sr. Pascual?

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Per una qüestió d'ordre, Sra. Presidenta. Em pareix que 36 són pocs vots a favor.

EL SR. PRESIDENT:

De acuerdo, son 46 votos a favor.

Procedemos a la votación del punto número dos.

Sras. y Sres. Diputados que voten a favor.

Sras. y Sres. Diputados que voten en contra.

Sras. y Sres. Diputados que se abstengan.

El resultado de la votación es: 21 votos a favor, 4 en contra, 28 abstenciones.

Pasemos, pues, a la votación del punto número tres.

Sras. y Sres. Diputados que voten a favor.

Entiendo que queda aprobado por unanimidad.

Punto número cuatro con la modificación que se ha leído.

Sras. y Sres. Diputados que voten a favor.

Sras. y Sres. Diputados que voten en contra.

Sras. y Sres. Diputados que se abstengan.

El resultado de la votación es: 49 votos a favor, 4 en contra.

Pasamos a continuación a la votación..., perdón, cuatro abstenciones.

Pasemos a la votación del punto número cinco.

Sras. y Sres. Diputados que voten a favor.

Sras. y Sres. Diputados que voten en contra.

Sras. y Sres. Diputados que se abstengan.

El resultado de la votación es: 49 votos a favor, ninguno en contra, 4 abstenciones.

Punto número seis.

Sras. y Sres. Diputados que voten a favor.

Sras. y Sres. Diputados que voten en contra.

Sras. y Sres. Diputados que se abstengan.

El resultado de la votación es: 49 votos a favor, ninguno en contra, 4 abstenciones.

Punto número siete.

Sras. y Sres. Diputados que voten a favor.

Sras. y Sres. Diputados que voten en contra.

Sras. y Sres. Diputados que se abstengan.

El resultado de la votación es: 23 votos a favor, 28 en contra, ninguna abstención.

Punto número ocho.

Sras. y Sres. Diputados que voten a favor.

Sras. y Sres. Diputados que voten en contra.

Sras. y Sres. Diputados que se abstengan.

El resultado de la votación es: 25 votos a favor, 28 en contra, ninguna abstención.

Punto número nueve.

Sras. y Sres. Diputados que voten a favor.

Sras. y Sres. Diputados que voten en contra.

Sras. y Sres. Diputados que se abstengan.

El resultado de la votación es: 21 votos a favor, 28 en contra, 4 abstenciones.

V.1) - PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 1709/1992, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, RELATIVA A PONÈNCIA SOBRE FINANÇAMENT DELS CONSELLS INSULARS I MUNICIPALS.

Pasemos a continuación al siguiente punto del Orden

Día, Proposición no de ley número 1709, presentada por el Grupo Parlamentario SOCIALISTA, relativa a ponencia sobre el financiamiento de los consells insulares y municipios. No se ha presentado ninguna enmienda. Tiene la palabra en nombre del grupo proponente el Sr. Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Sra. Presidenta, Sres. i Srs. Diputats. La Constitució Espanyola de 1978 en definir Espanya com un estat social i democràtic de dret i en establir les bases del nou model administratiu de l'Estat acabà amb una prolongada situació històrica i penosa del nostre règim local plena d'actuacions de devastadora frustració.

El nou estat democràtic i autònom permet i exigeix, a la vegada, consolidar de forma definitiva les corporacions locals com a les institucions capaces de responsabilitzar-se dels seus propis interessos i d'impulsar tot el teixit del nou estat democràtic. No de bades s'han definit els municipis com els pilars bàsics de l'Administració.

D'aquesta forma es passa d'un estat centralitzat en el qual els municipis i diputacions -avui consells insulars a les nostres illes- no eren més que un simple instrument al servei dels interessos de l'Estat central; es passa -dic- a un model de descentralització política fonamentat en una administració autònoma i descentralitzada.

Aquesta situació plantejava la necessitat de tenir una administració local forta dotada de les competències i els instruments adequats que permetessin desenvolupar les funcions que la pròpia Constitució els encomanava. Es tractava, idò, de consolidar els principis generals bàsics, pilars dels estats locals de les entitats locals i que són el d'autonomia per a la gestió dels seus respectius interessos i el de suficiència financera; dos conceptes, Sres. i Srs. Diputats, encardinats entre ells de forma que no tendrien sentit per ells mateixos i així ho fa el desenvolupament legislatiu posterior, i és la Llei de bases de règim local la que desenvolupa el concepte d'autonomia pròpia i fixa el marc competencial de les corporacions locals.

És a través de la Llei d'hisendes locals que s'instrumenta bàsicament el segon dels conceptes, el de suficiència financera. Actualment els tres grans grups en què s'articulen els fons de finançament de les entitats locals, i que són: participació en els tributs de l'Estat, recursos tributaris propis i els recursos no tributaris també propis de l'Administració local es plantegen les següents qüestions:

Primer; pel que fa a la participació en els tributs de l'Estat, l'aplicació de la política descentralitzadora de les competències envers les comunitats autònomes fruit de l'aplicació del pacte autònom requerrà una nova reestructuració pressupostària que modificarà l'actual *status* financer de les corporacions locals.

Per altra banda, en segon lloc, en el camp dels recursos tributaris propis, el fet que el recurs impositiu es basi en tres grans grups on destaca l'Impost sobre béns immobles crea una situació desigual entre aquells municipis que per

una raó o altra no han tengut o no tendran un mateix creixement urbà donant per fet, així mateix, que la necessitat en la prestació de serveis i la creació d'infraestructures no és la mateixa però s'ha de recordar també que partim de la necessitat de garantir la prestació d'aquells serveis mínims i que es consideren bàsics.

D'altra banda, la situació heretada per la majoria de municipis de les nostres illes i el dèficit d'infraestructures fruit d'una inadequada o inexistent planificació ha requerit un esforç inversor aquests darrers anys que ha posat encara en més dificultats moltes de les hisendes dels nostres municipis o consells.

Tot això unit a una crisi econòmica del sector de la construcció el qual reclama de l'Administració una major agilitat per afrontar els deutes acumulats als quals, moltes vegades, les corporacions locals tenen dificultat per afrontar.

Aquesta situació demostra, Sres. i Srs. Diputats, que el finançament de les corporacions locals no és un tema tancat, que és una qüestió oberta sobre la qual és necessari generar un debat que permeti aportar solucions a allò que avui és una necessitat: millorar el finançament dels nostres ajuntaments i dels consells insulars.

Aquesta és, Sres. i Srs. Diputats, la nostra proposta, una proposta oberta de debat que permeti, des del consens si és possible, aportar les solucions més adequades a la qüestió plantejada. Així de simple però igualment d'interessant, entenem nosaltres, és la nostra proposta: que es creï en el si de la Comissió d'Assumptes Institucionals una ponència que s'encarregui d'elaborar un estudi sobre el finançament dels consells insulars i dels municipis i que sigui a partir d'aquest estudi que s'elaborin propostes de resolucions més adequades i que es creguin pertinents perquè siguin portades i debatudes en el si d'aquesta Cambra. Moltes gràcies, Sres. i Srs. Diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats. Seré molt breu però he volgut pujar a aquesta tribuna perquè el tema és suficientment important i per dir, ja d'entrada, que tot el que redundi en un estudi i si pot ser en una millora del finançament dels consells insulars i dels municipis, mereix -endémés de la nostra atenció- el nostre suport. No entrarem en la forma i en l'exposició que ha fet el portaveu, el Sr. Vicent Tur, del Grup Parlamentari SOCIALISTA però no hi ha cap dubte que el Parlament de les Illes Balears, endémés de la seva tasca legislativa en aspectes generals i també en altres de concrets, ha de dur una feina de suport a les institucions que estan més properes als ciutadans.

Per tant, a pesar que, tal vegada, crear ponències, comissions, etc., fora de les que ja hi ha permanents en aques-

ta Cambra pot ser, per part dels grups majoritaris i, fins i tot, per al mateix Parlament, una cosa dubtosa per poder-la acceptar, si que he de dir que com que aquesta ponència es crea segons la proposta del Grup Parlamentari SOCIALISTA dins la Comissió d'Assumptes Institucionals no crec que es pugui aplicar, no vull dir excusa sinó un argument que, moltes vegades, s'ha tret aquí per rebutjar propostes similars.

Per tant, nosaltres, ja sense més consideracions, donarem suport als dos punts d'aquesta proposició no de llei del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup Parlamentari PSM i EEM, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Ens trobam amb una proposició no de llei carregada de bones intencions; és veritat que creim que surt dins un context, que han sortit a la llum pública els greus problemes financers que tenen bastants ajuntaments i els consells insulars i va dins la línia d'intentar donar-los solucions.

El problema, per a nosaltres, és que no estam massa d'acord amb el tema de crear noves comissions o noves ponències per elaborar uns estudis que, en el nostre entendre, els tècnics ja coneixen perfectament, és a dir, uns tècnics adequats ens podrien fer en pocs dies un dictamen de quines són les causes del deficient finançament o de la insuficiència de recursos que actualment tenen els ajuntaments i els consells insulars de Mallorca, Menorca i Eivissa i Formentera.

La pregunta és: quants ajuntaments esgoten la seva capacitat recaptatòria sense augmentar els impostos, sense augmentar la pressió fiscal? Particularment, excepte el de Calvià i desconec el de Palma, crec que pocs i aquí hi ha tres funcions importants que els ajuntaments tenen completament descurades i que són la font principal de la captació de recursos al marge de la participació dels ingressos de l'Estat o de les subvencions de consells insulars i comunitats autònomes.

Ens referim a la gestió tributària, a la inspecció i a la recaptació. Quant al primer, pocs ajuntaments tenen un departament de gestió tributària eficaç; és a dir, sabem que a partir de la promulgació de la Llei de finançament de les hisendes locals les fonts de finançament de recursos propis dels ajuntaments són l'impost de béns immobles, l'impost d'activitats econòmiques, l'impost sobre l'increment del valor del terreny i l'impost sobre circulació de vehicles. Doncs, quants ajuntaments estan en condicions o han posat en funcionament un departament de gestió tributària que funcioni d'una forma eficaç? Ens referim, per exemple, que a partir de l'entrada dins l'ajuntament d'una llicència d'obres i de la concessió de final d'obres es practiqui la corresponent liquidació sobre l'increment del valor dels terrenys, es practiqui la incorporació dins el padró de béns immo-

bles, la liquidació del primer any que ha de tributar per aquest concepte; és a dir, el manteniment dels padrons.

Quant a la inspecció veiem quants ajuntaments han renunciat a la gestió de l'IAE i l'han delegada en les administracions o en la delegació d'hisenda i així deixen de percebre uns recursos importants i també deixen de poder actualitzar i mantenir al dia els seus padrons delegant aquest tema en les administracions d'hisenda. Quant al tema d'inspeccions, quants ajuntaments fan una inspecció adequada d'obres i actualitzen els pressuposts?, quants duen un control de les obres realitzades fora llicència?, quants ajuntaments practiquen una depuració dels seus padrons? Cap o molt pocs excepte els que he esmentat al principi i no parlem ja d'una recaptació eficaç; és a dir, fins i tot bastants ajuntaments no disposen de recaptador en via executiva i la majoria han delegat la recaptació en la Comunitat Autònoma; per cert, varem rebre el compte de recaptació de l'any 1990, és a dir, que el proper període de sessions en parlarem i el percentatge de recaptació en via executiva, la mitjana de tots els municipis només és d'un 20%, bastant baixa.

Quant a la gestió d'impost de béns immobles, que és la font principal de finançament de recursos propis dels ajuntaments, sobre el qual pengen tots els altres padrons de taxes, ens referim a recollida de fons, padrons per contribucions especials, etc., hem de fer una crítica fortíssima al Centre de Gestió Cadastral. A final del 1989 tots els cadastres de les Illes Balears havien d'estar acabats i, a hores d'ara, encara hi ha bastants ajuntaments que no tenen la revisió del seu cadastre feta; als cadastres realitzats s'han detectat errors importantíssims: parlem d'Alcúdia, em pareix que va denunciar el cadastre, no el va acceptar; parlem de Manacor amb més de 2.000 recursos presentats i encara no resolts pel Centre de Gestió Cadastral; crec recordar -en aquest moment parlo de memòria- que Bunyola va tenir problemes gravíssims per a l'acceptació del Centre de Gestió Cadastral.

En definitiva, la tònica és recursos pendents de resolució, és a dir, que no es contesten, errors gravíssims. Parlem de la no inclusió de disseminats en el padró de béns immobles, etc. Quant a la Conselleria d'Economia i Hisenda, que l'any passat ja va adequar un programa que enguany es manté, un programa dotat amb 65.272.055 pessetes, era el Programa 6.313 que, entre la descripció de les seves activitats està l'assumpció de les delegacions en matèria de gestió tributària local, és a dir, suplir les deficiències que tenen els ajuntaments més petits en gestió tributària local; no coneixem, encara, l'aplicació d'aquest programa, nosaltres hem presentat unes preguntes, unes sol·licituds de documentacions; per exemple, quants convenis s'han signat amb els ajuntaments? Desconeixem que se n'hagi firmat cap fins aleshores; és a dir, una mostra indicativa de quantes liquidacions d'imposts béns immobles s'han practicat dels ajuntaments que tenen conveni de recaptació amb la Comunitat Autònoma. Esperam la resposta però ens pareix que aquest programa encara no s'ha posat en funcionament.

La Conselleria d'Economia i Hisenda, a través d'aquests convenis, ha d'assumir la resolució dels recursos, reclamacions, etc. És a dir, nosaltres creim que, més que una

ponència o una comissió, el que s'hauria de realitzar és una petita auditoria a cada ajuntament i a cada consell insular, que estudiàs cada un dels temes que hem assenyalat: és a dir, inventari de possibilitats recaptatòries fora augmentar la pressió fiscal. Tal vegada seria útil fer una comparança de la pressió fiscal a cada municipi; a l'hora de determinar les subvencions seria molt útil això. Tal vegada els consells insulars o la pròpia Comunitat Autònoma a l'hora de donar subvencions a aquests ajuntaments hauria de tenir en compte la pressió fiscal que cada un ha posat en pràctica. Llavors, una qüestió política ja és la utilització correcta d'aquests recursos però aquesta ja és una interpretació política.

Un altre nivell que ha esmentat el portaveu del Grup SOCIALISTA és la participació a dins els ingressos de l'Estat; és a dir, la Federació de Municipis i a Mallorca o a Balears la Federació d'Entitats Locals ha reclamat insistentment un major percentatge a dins els ingressos de l'Estat i ja no hi insistirem, jo crec que hi coincidim.

Quant als consells el que s'ha de valorar i s'ha de reclamar és que es transfereixin les competències però dotades adequadament, perquè el que observam és que la mateixa crítica que feim quan una transferència estatal és passada als consells insulars sense una dotació suficient dels recursos provoca un desequilibri i, a la vegada, això es produeix amb els traspassos de competències dels consells insulars als ajuntaments. Nosaltres entenem que el diagnòstic està fet, és fàcil i el tractament mèdic que hauríem de posar a les institucions creim que és de formació política i tècnica i de voluntat dels representants polítics.

Aquest dictamen que ara demanam a una ponència que, en definitiva, és política, nosaltres creim que hauria de ser un dictamen tècnic, que el podria fer perfectament qualche cap de gestió tributària de municipis governats per vostès; és a dir, tenen personal preparat adequadament, funcionaris que duen una bona gestió dins aquest camp. A la vegada el que haurien de reclamar és la millora del finançament, la millora de la participació en els ingressos de l'Estat i demanar al Govern de les Illes Balears que acceleràs la realització d'aquest programa que hem esmentat, el 6.313, i posar en funcionament des d'ara el Departament de gestió tributària quant a la col·laboració amb els ajuntaments.

Apart d'això, i nosaltres pensam fer qualche iniciativa si d'aquí a uns mesos no millora el funcionament del Centre de Gestió Cadastral, creim que hem d'emprar tots els nostres mecanismes, tots els que tinguem per denunciar el funcionament deficient d'aquest Centre de Gestió Cadastral bàsic per al finançament dels ajuntaments, és a dir, la gestió de l'Impost de Béns Immobles.

Nosaltres sabem que hi ha ajuntaments que han intentat firmar convenis i que s'han trobat amb molts problemes; pareix que hi ha una negativa a establir mecanismes de col·laboració i això tendria una justificació si el Centre de Gestió Cadastral funcionàs, si realment fos àgil en la resolució dels recursos, si mantingués els padrons actualitzats però, realment, l'experiència, vostès facin un mostreig dins

els seus ajuntaments i comprovaran que no pot ser més negativa a pesar que darrerament hi ha intents de solucionar-ho.

Quant a les relacions Comunitat Autònoma-consells insulars, accelerar que els traspassos de competències es facin d'una manera clara evitant la duplicitat d'administracions.

Altres temes -ja fora de temps només els esmentaré- serien corregir els desequilibris entre els distints ajuntaments mitjançant un fons de compensació intermunicipal que nosaltres hem plantejat diverses vegades aquí i que enguany, per primera vegada, hi ha una dotació, si bé simbòlica, dins els pressuposts de 20 milions de pessetes. Si no hi ha res de nou possiblement el pròxim període de sessions durem una proposta en aquest sentit i, per tot això, a pesar que no votem en contra d'aquesta proposició no de llei carregada de bones intencions, ens abstenem perquè creim que una ponència política realment poc podria aportar respecte de la millora del finançament de consells insulars i ajuntaments. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampil. Pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula el Sr. Martínez de Dios.

EL SR. MARTÍNEZ DE DIOS:

Sra. Presidenta. Sras. y Sres. Diputados. El objeto de nuestra intervención esta tarde, en este *Parlament*, tiene por finalidad debatir -después de haberla estudiado- la proposición no de ley presentada por el Grupo Parlamentario SOCIALISTA en relación con el financiamiento de los consells insulares y de los municipios.

Por el grupo proponente, su portavoz nos ha hecho una serie de referencias a situaciones de la financiación de las entidades locales haciendo invocaciones a una situación penosa de las mismas por efecto de un centralismo que, parece ser, según ha dado a entender, desaparece con el pacto autonómico y, al mismo tiempo, poniendo en evidencia que la participación, como consecuencia de la reestructuración de estas relaciones por el pacto autonómico puede determinar que se suplan situaciones heredadas de falta de infraestructura y ha hecho referencia también a una cuestión relativa a la deuda de los constructores como consecuencia, también, de una situación de déficit financiero por parte de las entidades locales.

Lo que pasa es que tenemos que examinar detenidamente la motivación de la proposición no de ley y las propuestas de resolución que en sus dos puntos se contienen. A este respecto, la primera cuestión que tenemos que formular es en qué consiste esa mejora de financiación de las corporaciones locales y de los consells insulares. Yo creo que esto no es cuestión que no esté resuelta, desde un punto de vista legal está perfectamente resuelta en la Ley de Administración Local que ha previsto procedimientos de financiación de las corporaciones locales, es decir, de los ayuntamientos, no así de los consells insulares, con unos

mecanismos impositivos suficientes puesto que -como también se ha dicho aquí, porque ha hecho referencia el portavoz del Grupo PSM i EEM, Sr. Sampol- ostentan los municipios la gestión y la titularidad de tres grandes impuestos: los que recaen sobre los bienes inmuebles, en toda su extensión (rústicos y urbanos, edificaciones y no edificaciones, servidumbres, concesiones administrativas, etc.), luego esto ya podría indicar que, según la naturaleza de los municipios, se podrían producir esas situaciones de diferencia en su capacidad financiera de unos con respecto a otros; pero también son gestores de un impuesto relativo a la actividad profesional de actividades de todo tipo, incluso aquellas que no aparezcan enumeradas en las relaciones que las reglamentaciones particulares de las ordenanzas municipales puedan prever como uno de los medios de financiación; y el tercer y gran impuesto es aquel otro elemento patrimonial de uso infrecuente como son los vehículos de tracción mecánica cuya gestión e imposición corresponde a los ayuntamientos.

Junto a ellos, con carácter facultativo, se le concede la facultad de que pueda acudir a un impuesto sobre las plusvalías, no plusvalías creadas o generadas en virtud de actividades de la Administración que hayan creado un beneficio añadido a la titularidad de la propiedad, sino por el simple hecho de la diferencia de precio que se produce en una transacción de enajenación de bienes o de otra índole, así como todas aquellas otras cuestiones que están relacionadas con la construcción cuyo impuesto también es facultativo. Luego quiere decir que, desde un punto de vista legal, las posibilidades de financiación de los ayuntamientos por la materia tributaria sobre la que puede recaer su política fiscal es amplísima.

De aquí que este estudio sobre la financiación de los ayuntamientos y consells insulares tenga una clara ventaja a favor de los ayuntamientos puesto que éstos tienen toda la posibilidad de establecer estos impuestos de manera directa y no ocurre así con los consells insulares que no tienen ninguna atribución de imposición directa limitándose, pura y simplemente, en participar en aquéllos que la legislación de régimen local le reconocen.

Por ello, el estudio sobre el déficit de financiación (también a eso se refería el Sr. Sampol) ofrece dificultades, y no es una cuestión política, es una cuestión técnica, dependerá de las condiciones estructurales de cada municipio.

Entonces, esta propuesta de mejora de los recursos económicos -también tengo que volver a hacer referencia al Sr. Sampol- ¿en qué se basa? Como él ha dicho, ¿en un aumento de la presión fiscal o en una mejor gestión de los diferentes impuestos que tienen atribuidos las corporaciones locales? Yo me inclino, más bien, por esta última solución; la presión fiscal no es ya algo que pueda asumirse por el contribuyente sin resistencia, por lo tanto hay que mejorar la gestión de los municipios y especialmente, esta gestión, hacerla bajo criterios de economicidad puesto que el desbarate en los gastos municipales es excesivo.

Por eso, hacer referencias a la circunstancia de la falta de financiación de los ayuntamientos cuando han llegado a

situaciones de endeudamiento sumamente escandalosas, con una manipulación de los porcentajes permitidos por la ley que se han dedicado a gastos puramente corrientes y que no han sido empleados en la mejora de la infraestructura, nos lleva a considerar que esta proposición de ley no es atendible en los términos en que se hace porque se olvida aquí, con una ignorancia que no es excusable, el hecho de que la propia Ley de régimen local, la Ley de bases de régimen local, me refiere a la Ley 7/1985, en su artículo 117 prevé la creación de la Comisión nacional de Administración local, órgano permanente para la colaboración entre la Administración del Estado y la Administración local.

A esta orientación le corresponden, según el artículo 118, una serie de cometidos y así, en el apartado b) dice que corresponde a la comisión efectuar propuestas y sugerencias al Gobierno en materia de Administración local y en especial sobre atribución y delegación de competencias en favor de las entidades locales, distribución de las subvenciones, créditos y transferencias del Estado a la Administración local así como participación de las haciendas locales en los tributos del Estado; luego quiere decir que por los mecanismos de imposición directa, por los mecanismos de participación en aquellas posibilidades que, a través de los impuestos del Estado, se dan a las entidades locales de participar en estos recursos estatales (por ejemplo el Impuesto sobre la renta), los órganos de la Administración local cuentan con suficientes organismos de financiación, lo que ocurre es que la gestión puede ser deficiente; lo que ocurre también es que aquí parece intuirse que, de este estudio -y éste tal vez sea un juicio un poco temerario y apresurado- se quiera hacer recaer sobre la administración económica los recursos de la Comunidad Autónoma y, basándonos en ese nuevo criterio de distribución de los recursos de la hacienda nacional en general entre los diferentes entes que constituyen la Administración del Estado, es decir, la Administración central, la local y, en este caso, la de los consells insulares, se quieran hacer recaer parte de estas obligaciones de financiación en las comunidades autónomas y concretamente en ésta, en la de las Islas Baleares.

Como digo, si esto es lo que late en esta proposición no de ley, si a través de esta comisión que se pretende también que aprobemos y que funcionaría dentro de la Comisión de Asuntos Institucionales, mejor dicho, la ponencia que dentro de la comisión se propone como adecuada para hacer estos estudios, consideramos que no es el camino admisible.

En primer lugar porque ya la Ley de régimen local prevé la Comisión nacional de Administración local como órgano de colaboración, de participación, de discusión, de estudio y todo lo que ustedes quieran en materia financiera entre el Estado y las corporaciones locales.

Por otra parte es ciertamente curioso que cuando esta comunidad ha pretendido conseguir algunos recursos para dotaciones de servicios de infraestructura como eran los de saneamiento, y se ha arbitrado el impuesto correspondiente, además del rechazo que ha sufrido en esta Cámara, las descalificaciones y la propaganda negativa que se han hecho con una demagogia verdaderamente execrable y que

ahora ha sido objeto nada más y nada menos que de un recurso de inconstitucionalidad, uno de ellos el llamado Impuesto ecológico y, en cuanto al otro, al del llamado Canon del agua, que sigue siendo objeto de la mayor repulsa, de la mayor obstrucción por parte de determinados ayuntamientos en su gestión, se nos pretenda plantear esta cuestión de la financiación de las corporaciones locales, cuando las únicas instituciones que están huérfanas de recurso, que no tienen medios, que la posibilidad de imponer recursos -vamos, impuestos propios- se la condiciona y limita no solamente la ley sino a actuaciones de la propia Administración central, se nos proponga aquí que aprobemos una comisión para estudiar aquellas deficiencias en la financiación de los entes de Administración local cuando realmente están perfectamente dotados, en cuanto a medios legales.

La cuestión de su inadecuada gestión es cuestión que también deben resolver ellos y que no corresponde a este *Parlament* puesto que -como ha dicho el portavoz del Grupo SOCIALISTA- los municipios tienen autonomía total, administrativa y financiera. Por lo tanto, que cada palo aguante su vela y resuelvan sus problemas.

No podemos dar apoyo a esta proposición no de ley por las razones apuntadas considerando, por otra parte, que toda esta ponencia no podría, en todo caso, formular propuestas de mejora que no tendrían una vehiculación o un medio de llegar a quien tiene que resolverlas, que es el Estado y que, por otra parte, también rogamos a ustedes le invoquen para que cumpla con sus obligaciones aportando los recursos que debe a las corporaciones locales, pagando a los contratistas de las obras que contrata la Administración central en esta comunidad autónoma y todas aquellas cuestiones que en orden a financiación o subvención de los servicios que atendemos son necesarias; y cuando llegue el momento de la aplicación práctica de las transferencias que de acuerdo con el pacto suscrito nos corresponden, se acompañen de los recursos precisos para su atención. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martínez de Dios. Pel torn de rèplica té la paraula el Sr. Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats. Primerament vull agrair, com no pot ser d'altra manera, el suport del Grup MIXT a la nostra proposta i únicament, donat el sentit de la intervenció del Sr. Vidal, només li faré un aclariment que, a la vegada, també pot servir per al portaveu del Grup PSM i EEM quant a per què proposam la creació d'una ponència en el si de la Comissió institucional, precisament perquè volem que sigui una proposta oberta, perquè entenem que les hisendes de les corporacions locals són millorables -i els fets ho demostren- i no hem volgut portar aquí una proposta tancada que pogués ser millorable i que, per tant, des d'aquest punt de vista, pogués ser rebutjable. Creim que l'interès -i crec que així ho ha reconegut el Sr. Sampol- d'aquesta proposta és simplement positiu, és una proposta oberta perquè es debati quina és la si-

tuació que hi ha avui i quines són les possibles solucions a aportar que la millorasin.

Per tant, des d'aquest sentit, li diré, al Sr. Sampol, que estam absolutament d'acord o bàsicament d'acord amb totes les aportacions que han fet ells i que esperava en un principi -crec que ara ja l'esperança és una altra- que a pesar de la seva abstenció hagués pogut participar en aquesta comissió i hauria pogut aportar totes aquestes aportacions o observacions que ha fet aquí perquè crec que té raó bàsicament en totes elles i del que es tractava precisament era d'això, de constatar-les, de discutir-les, de debatre-les i d'eleva a aquest Parlament aquelles propostes que s'haguessin cregut oportunes per millorar aquest finançament de les corporacions locals.

En qualsevol cas la seva intervenció ha estat positiva i així ho he de fer notar.

Pel que fa al portaveu del Partit Popular o del Grup PP-UM, d'entrada he de dir que m'ha sorprès que el Grup Popular tenguí una teoria o un sentit en les seves intervencions en el mes d'abril i que encara sense haver passat un mes, sense haver acabat el mes de maig, ja hagi canviat completament, i li llegiré exactament el *Diari de Sessions* del dia 9 d'abril del 1992 on, en una proposta del Grup PSM i EEM, el portaveu del Grup PP-UM, que era en aquell cas el Sr. Huguet, deia exactament, fent referència a la seva proposta que he esmentat abans: "jo crec que farien un bon favor -i llegesc textualment- si a més hi hagués un altre punt en la seva proposició no de llei que és instar el Parlament perquè es faci una comissió o una ponència perquè estudiï el finançament de les corporacions locals i dels consells insulars a les Balears. Podria ser una iniciativa amb la qual faríem un bon favor a totes les corporacions locals perquè és evident que amb tot aquest contingent es ratlla la simplificació administrativa".

Bé, si aqueixa crítica es feia en aquell moment al partit proposant i que endemés la podríem compartir -jo crec- tots els membres d'aquesta Cambra, ara no ens poden dir sí, no, saltres, en aquell moment em sembla que ja la teníem presentada però, en tot cas, si la vam presentar dos dies després dirien que ara no és positiva. Però és que endemés no sé com algú pot sortir en aquesta tarima i dir que aquesta proposta nostra no es pot acceptar o no és positiva perquè precisament l'hem volguda fer *light* en aquest sentit; feim una proposta oberta perquè la situació de les nostres corporacions locals i dels consells insulars és un fet, és un fet que no és discutible.

També compartesc la intervenció del Sr. Sampol quan deia que potser no faria falta fer comissions per analitzar quin és l'estat de les nostres corporacions; amb això estam d'acord però sí que aquest estudi l'ha d'estudiar una comissió i volem nosaltres o pretenem nosaltres que sigui una comissió la que dugui les propostes que surtin d'aquest estudi tècnic, que sigui una comissió -repetesc- la que les dugui a aquest Parlament perquè siguin debatudes, i ho volem fer així perquè surtin amb el màxim consens, perquè si no no avançaríem gaire en aquest sentit. Sé o record que el Sr. Martínez de Dios ha fet elogis de la Llei d'Hisendes locals

com una solució bona per al finançament de l'Administració local i dels consells insulars, i ho sabem que és així, si precisament va sortir suportada per unanimitat del Congrés de Diputats; passa que s'ha demostrat insuficient per una sèrie de circumstàncies que he analitzat jo i per moltes altres que han sortit en les intervencions que m'han succeït.

Per tant, creim que una proposta d'aquest tipus, que l'única intenció que té és positiva i que sobre el tema on vol incidir, que és el finançament de les corporacions locals, és tan palesa, és tan evident, no donar-li suport creim que és un error que, des d'aquí, hem de denunciar i que no podem acceptar però molt més quan aquest grup mateix, el grup majoritari d'aquesta Cambra, encara no fa un mes -repetesc- ho proposava com una bona solució.

Pel que fa a la Llei d'hisendes locals i a les vies de finançament que tenen les corporacions locals avui per avui, parlant dels tres grans impostos que fixa aquesta legislació, el Sr. Martínez de Dios deia que era suficient, no és suficient, ho constata cada dia; o és que pretèn que encara des de les administracions locals s'augmenti la pressió fiscal als nostres ciutadans? Creim que seria un gran error perquè ja se n'ha fet de més.

Llavors diu, com a solució, millorar la gestió. En millorar la gestió recaptatòria estam d'acord; per això deia que compartíem la intervenció del Sr. Sampol en el sentit que aquesta és una àrea, tant la gestió tributària com la recaptació com la inspecció, que és una àrea que li ve grossa a la majoria de municipis de les nostres illes i que, per tant, des d'aquest Parlament sí que creim que es podrien fer actuacions per millorar i per ajudar aquests ajuntaments a resoldre aquesta problemàtica; ara, no ens digui que amb una millor gestió de la despesa es resoldria aquest problema i ens tregui un exemple d'un ajuntament que sap que no gastava adequadament els seus recursos, no generalitzi situacions excepcionals i puntuals que creim que hi poden ser però no les generalitzi o no les faci extensibles a tots els municipis d'aquestes illes.

Participació en els tributs de l'Estat. Ho sabem, que és així i hi estam d'acord, i sabem que es poden millorar, i no ho deim nosaltres, ho diu la Federació de Municipis. Per tant, no basta amb predicar en el desert, nosaltres no parlem, només feim una proposta perquè a partir d'aquest Parlament aquestes solucions -les que siguin pròpies d'aquest Parlament- es puguin debatre i les que no seran públiques i podran arribar allà on hagin d'arribar, nosaltres no ens oposarem, a això; però és que endemés s'oblida d'una cosa molt important....

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputado, le ruego que vaya acabando, ha agotado su tiempo.

EL SR. TUR I TORRES:

Acab tot d'una, no m'havia adonat que se m'havia encès el llum, acab tot d'una. Sra. Presidenta.

S'oblida quan diu que aquest no és un tema d'aquest Parlament, es veu que no ha llegit o que no ha volgut recordar en aquest moment l'article 39 de la Llei d'hisendes locals -ara l'he deixada en el meu escó- que diu exactament que els ajuntaments participaran dels tributs de l'Estat o des de les comunitats autònomes en la forma que així ho arbitrin els parlaments locals; per tant, aquest és un tema que és propi d'aquest Parlament, que és correcte que es debati en aquest Parlament i llavors, les postures que tenguí cadascú, ja són una altra cosa. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tur i Torres. Grups que vulguin intervenir en el torn de contrarreplica? Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta, Sres. i Srs. Diputats. Bé, replicant la intervenció del Sr. Tur, seré molt breu i li diré que jo sí que li he entès perfectament allò que m'ha volgut aclarir sobre el caràcter de la ponència.

Jo ho entès perfectament i per això li he anunciat el nostre suport, perquè jo entenc que després dels estudis tècnics que, efectivament, els podria fer qualsevol municipi o institució, perquè no hem d'oblidar que la seva proposició no de llei es refereix a una ponència sobre finançament dels consells insulars i municipis, no només dels municipis i, per tant, a mi em consten les dificultats de finançament dels consells insulars i crec que vostè, d'alguna manera, no ho ha dit però jo he volgut entendre que també es posaven en el mateix sac quan es referia a aquestes dificultats i no em consta que obeeixin, les seves dificultats de finançament, a una mala gestió dels seus recursos, precisament.

Per tant, jo l'he entès perfectament, no crec que la seva ponència sigui *light* però tampoc no crec que la seva ponència ocultí altres intencions, només que a través de la Comissió d'Assumptes Institucionals d'aquesta Cambra es faci un estudi sobre el finançament -torn a repetir- no només dels municipis sinó també dels consells insulars. Per això li repetesc que ho he entès perfectament i li donarem suport a aquesta proposició no de llei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Vol fer ús de la paraula el Sr. Martínez de Dios? Té la paraula.

EL SR. MARTÍNEZ DE DIOS:

Sra. Presidenta, Sras. y Sres. Diputados. Vamos a tratar de precisar las cuestiones.

En primer lugar, la financiación de las haciendas locales por disposición de la Ley de bases le corresponde en virtud de las normas legales que dicta el Estado; las leyes de la comunidad autónoma, en segundo lugar, y por las ordenanzas fiscales; esto es lo que dice la ley.

Establecido que las corporaciones locales tienen suficientes recursos tributarios para obtener los medios de financiación, que las comunidades autónomas han sido y especialmente ésta ha sido maltratada cuando ha tratado de conseguir recursos para financiar aquellas necesidades de los municipios que forman parte de la misma, como se trata del ya citado Impuesto o Canon del agua, quiero precisar con toda claridad que en la anterior intervención del portavoz de este grupo se hizo referencia a la conveniencia de constituir esa comisión a la que usted se refiere pero, claro, en aquella sesión se dijo eso y muchísimas cosas más, y en ésta también se están diciendo otras cosas y se entreven también otras muchas a través de la proposición no de ley que se presenta y de las resoluciones que se pretenden.

Como estimamos que lo que se vehicula a través de la misma es cargar en base a esa cuestión relacionada con los acuerdos suscritos por los partidos Socialista y Popular en relación con el desbloqueo de la atribución de competencias y, en consecuencia, de los recursos que eso lleva implícito, como consideramos que a través de esta proposición no de ley lo que se busca es también un compromiso financiero por parte de la Comunidad en materias que -digo- están perfectamente atendidas desde el punto de vista legal de los medios que le señala la ley, la gestión o la eficacia de esa gestión, que ya es diferente, no negamos en absoluto la conveniencia de una comisión; pero esa comisión -estimamos- no tiene que venir de mano de una propuesta del Grupo Parlamentario SOCIALISTA, ya que aquí se ha señalado con toda claridad que los verdaderos huérfanos de dotación financiera son los consells insulares.

Como dijo el Sr. Sampol, las cuestiones técnicas de ese problema financiero las conocen estas instituciones e incluso los propios ayuntamientos, lo que nosotros señalamos y pretendemos, y señalamos para que sea recogido por las propias corporaciones es que por parte de cada uno de los consells insulares, en cada una de las islas que tienen competencia y que conocen todos aquellos problemas de sus diferentes municipios, se hagan los estudios pertinentes y se pueda, a través del procedimiento que corresponda, sea en comisión o sea cualquier otro de los procedimientos reglamentarios establecidos, poder llegar a conocer estas deficiencias y estas limitaciones que -como he dicho anteriormente- son de difícil determinación puesto que las condiciones económicas de cada municipio son diferentes por la propia naturaleza de los impuestos municipales que, según las condiciones socioeconómicas de los mismos darán mayor o menor rendimiento y darán mayor o menor posibilidad.

Por lo tanto, nuestro apoyo a esta proposición no de ley que usted, portavoz del Grupo SOCIALISTA, considera *light*, que el Grupo MIXTO ya no considera *light* y que nosotros consideramos que lleva también su carga de veneno encerrada, para no pillarnos los dedos no podemos apoyarla salvo cuando estas propuestas vengan de parte de aquellos órganos que nos merecen una verdadera garantía de seriedad en el planteamiento de los problemas, que son los consells insulares. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martínez de Dios. Conclòs el debat procedirem a la votació.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra.

Srs. i Srs. Diputats que s'abstenen.

El resultat de la votació ha estat: 20 vots a favor, 28 en contra, 5 abstencions.

V.2) - PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 3135/1991, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM, RELATIVA A REGULACIÓ D'ACTIVITATS DE TURISME DE VEHICLES TOT TERRENY.

Passam al següent punt de l'Ordre del Dia que és la Proposició no de Llei número 3135, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a regulació d'activitats de turisme de vehicles tot terreny; no s'hi ha presentat cap esmena. Té la paraula, en nom del grup proponent, el Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Ja el 28 d'agost del 1990 el Grup Parlamentari Nacionalista i d'Esquerres, mitjançant un escrit del diputat Sebastià Serra denunciava el tema que avui duim a la consideració d'aquest plenari; advertíem que a les dunes de sa Mesquida, en el terme municipal de Capdepera es realitzaven *rallies* i motocròs, una zona que prest seria catalogada com a Àrea natural d'especial interès; els mateixos dies el PSM advertia l'Ajuntament de Capdepera i, per escrit, sol·licitava que els infractors fossin sancionats i que es controlàs de manera efectiva la preservació de la zona de sa Mesquida.

Vàrem obtenir resposta al BOPIB de dia 19 de desembre del 1990, en què el conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori ens deia que la Direcció General de Medi Ambient no tenia coneixement abans de la recepció d'aquesta pregunta que es realitzassin *rallies* de vehicles tot terreny i motor a les dunes de sa Mesquida de Capdepera; afegia: "Posats en contacte amb l'ajuntament se'ns comunica que per ordre del seu batle es va prohibir la pràctica d'aquests *rallies* i que, per tant, han cessat des del mes d'agost; això no obstant la vigilància de la policia municipal va continuar. Atès que la finca està barrada sí que hi ha impossibilitat pràcticament per a l'accés".

Però lluny de minvar, aquestes activitats han proliferat: excursions organitzades en *jeeps* i altres vehicles tot terreny dins àrees de gran valor paisatgístic, en especial la zona de llevant de Mallorca (Cala Torta, Aubarca, Cala Agulla, sa Mesquida, etc.). Les excursions, de les quals hi ha fins i tot publicitat a revistes de Capdepera, s'organitzen des de Cala Millor i Cala Ratjada bàsicament, formant grups de sis a deu vehicles que entren en petits intervals als llocs elegits i circulen entre els pinars, les platges i dunes; es formen autèntics convoys, a vegades de 50 vehicles, que

circulen pels camins de zones de gran interès ecològic; s'hi afegeix, encara, vehicles tot terreny de lloguer o no.

La degradació que provoquen aquestes expedicions és important; l'impacte és especialment gran a les zones dunars de sa Mesquida, una zona ja molt afectada per extraccions il·legals d'arena també denunciades en aquest Parlament. Els efectes nocius són evidents: erosió accelerada, destrucció de la vegetació, brutor, renou. Destorben i degraden l'equilibri d'un sistema tan fràgil com és el d'aquestes zones i provoquen un veritable atemptat ecològic.

La situació de les zones en les quals es desenvolupen aquestes activitats és la següent (estan inventariades dins l'inventari d'espais naturals de l'INESE, de l'any 1985, com a àrees de valor ambiental molt alt): la zona inclosa dins l'àrea número 8 (els penyassegats d'Artà), es tracta d'una de les zones més silvestres de Mallorca, amb gran interès geològic i és una important zona d'anidament d'aus marines, un paisatge grandios i d'una extraordinària bellesa; també està inventariat dins l'inventari d'espais naturals de protecció especial d'ICONA de l'any 1984, inclosa dins l'espai MA 10 i catalogat com les muntanyes d'Artà, s'hi troba una important localitat botànica, valors florístics excepcionals, valors geomorfològics, geològics, hidrològics, faunístics, paisatgístics, etc.; està catalogada dins la Llei d'Espais Naturals del Govern balear, inclosa dins l'àrea natural d'especial interès número 10 de les muntanyes d'Artà.

Hein requerit informacions dels ajuntaments implicats de Capdepera i Artà; el primer ens diu que l'any passat aquests vehicles passaven per Cala Mesquida, pujaven dunes, posaven obstacles per superar-los i van ser aturats per l'ajuntament, ens diuen que fa tres estius que es fa aquesta activitat i el problema que té l'ajuntament és que no pot disposar de vigilància perquè els municipals no tenen medis per ficar-se dins aquestes zones. L'Ajuntament d'Artà ens diu que els itineraris no es fan per cap camí municipal o almanco no figuren en cap catàleg, ens diuen que aquestes excursions arribaven fins a Aubarca pel camí des Matzoc i tornaven pel camí d'Aubarca; hi va haver denúncies dels veïnats, pagesos que es queixen perquè dificulten la circulació dels tractors i denúncies dels veïnats que diuen que els vehicles travessaven les seves parcel·les.

Evidentment, aquestes excursions de vehicles tot terreny, com hem vist, dins àrees protegides, contradiuen el que la Llei d'espais naturals estableix en el seu article tercer on s'indica que aquests espais no podran ser dedicats a utilitzacions que impliquin transformació del seu destí o naturalesa ni a aquelles que lesionin el seus valors ecològics o paisatgístics. L'article 19 estableix que només s'autoritzarà l'obertura de nous camins en casos de justificada necessitat i que, en qualsevol cas, el projecte corresponent haurà d'incloure un estudi comparatiu de les alternatives possibles per tal de garantir el menor impacte ambiental i la preservació dels elements que donin especial caràcter al paisatge.

D'aquí aquesta proposició no de llei que avui presentem i que pretén que s'aturin aquestes activitats, almanco tal com es duen a terme i es canalitzin a través de camins

asfaltats fora de zones de gran valor ecològic i per itineraris aprovats i controlats prèviament. Per això demanem a aquest plenari perquè insti el Govern a regular l'activitat de turisme de vehicles tot terreny per tal d'evitar l'impacte ambiental que provoca i prohibir-la expressament dins zones afectades per la Llei d'Espais naturals. Al mateix temps proposam que la Direcció General de Medi Ambient prengui totes les mesures necessàries per tal d'impedir i sancionar aquestes infraccions de la Llei d'Espais naturals coordinant i donant suport a l'actuació dels municipis en aquest sentit.

Fins aquí la proposició no de llei i tampoc no és la nostra missió ni la nostra intenció dir a partir d'ara al Govern com ha d'actuar en aquest cas, però sí que voldríem indicar que hi ha actuacions precedents a altres comunitats; per exemple, la Generalitat de Catalunya dictà el Decret 59/1989, de 13 de març, pel qual es regula la circulació motoritzada per a la protecció del medi natural; regula, per exemple, les competicions motociclistes com motocròs, enduro o tot terreny, trial, regula les competicions automobilístiques com autocròs, *rallies*, competicions de vehicles "quatre per quatre" i regula la circulació motoritzada lliure, és a dir, per exemple, pel que fa als recorreguts aquests hauran de transcórrer per carreteres i pistes ja transitades i no s'autoritza que vagin camp a través, no es podran practicar competicions en llocs que no estiguin expressament destinats per la Federació Catalana, en aquest cas, amb la intervenció dels ajuntaments en els municipis o que en les competicions serà obligatori l'ús de pneumàtics anomenats ecològics i s'hauran de complir les ordenances de Trànscit pel que fa a les emissions de soroll.

Altres actuacions prohibeixen totalment la circulació motoritzada lliure dins terrenys forestals, etc.; és a dir, segurament el Govern coneix sobradament aquest text i no li hem de dir que el copiï, evidentment, aquí tenim una problemàtica específica però sí que la aportam com un antecedent per tal que comenci a regular en aquest sentit.

Esperam que aquests arguments els faran considerar la necessitat de regular aquesta activitat i, en conseqüència, votin a favor d'aquesta proposició no de llei que sols pretén la protecció i conservació de les zones privilegiades de Mallorca que tenim el deure de preservar i llegar als nostres descendents; hi ha una gran preocupació, almanco així se'ns ha fet arribar, dins aquests municipis, preocupació que està en les persones preocupades pel medi ambient i pel territori i l'hem volgut transmetre a aquest Parlament i esperam que se'n facin ressó i instin el Govern a prendre les mesures correctores adequades. Moltes gràcies.

(L'Honorable Sr. Vicepresident Segon substitueix l'Honorable Sra. Presidenta en funcions).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Grups parlamentaris que vulguin intervenir? Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Diputat Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. El Grup Parlamentari MIXT donarà suport a aquesta proposició no de llei, crec que pràcticament hi ha una coincidència total amb l'exposició que ha fet el portaveu del grup proponent, del Grup PSM i EEM i, fins i tot, com ha dit en la seva intervenció, la qüestió no es limita únicament i exclusivament a les activitats de turisme amb vehicles tot terreny sinó a altres tipus d'activitats que es fan dins aquestes zones moltes de les quals estan protegides.

Jo voldria dir que molt ens temem que si açò no s'atura no tan sols es mantendran les activitats que es produeixen actualment d'aquests tipus sinó que fins i tot s'incrementin; cada vegada hi ha un sector de l'oferta turística que vol anar en aquesta direcció, fins i tot tenc informacions que hi ha persones, en aquests moments, interessades en encetar una nova activitat dins aquestes àrees, no dic que sigui exactament dins àrees protegides però sí dins zones de les quals s'haurien de conservar els paratges, per la condició de verges que tenen, que volen introduir una activitat que recentment s'ha introduït a Catalunya i que és la d'aquestes zones d'entrenament paramilitar amb totes les benediccions dels organismes pertinents i sembla que hi ha un grup de persones, també aquí, a la nostra comunitat, que els agradaria muntar un parc d'aquest estil, com el que s'ha obert recentment a Sant Hilari Sacalm a Catalunya, i crec que açò també seria molt greu.

Per tant, és necessari que es regulin les activitats, sobretot dins els espais protegits, dins aquestes àrees que estan en el catàleg i que, per tant, en aquest sentit estam, com he dit, totalment d'acord amb aquesta intervenció i que s'hagi presentat avui aquesta proposició no de llei i, per tant, li donarem el nostre suport. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Pallicer.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Sres. i Srs. Diputats. Hem escoltat i vàrem llegir, en el seu moment, la proposició no de llei del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb molt d'interès i l'hem escoltada també amb tota atenció perquè és una proposta que creim que mereix ser atesa a causa de la importància que pot tenir i que ja té en certa manera, sense ser extremistes en aquest moment i de cara al futur.

En aquests darrers anys s'ha donat un fet a les nostres illes, hi ha hagut una proposta d'oferta nova turística que és aquesta de fer unes excursions amb un cert sentit d'aventura amb uns vehicles tot terreny, fent una caravana, que penetren per dins els boscs i per dins les garrigues, sent una activitat econòmica que, fins ara, té un cert èxit; és a dir, que una vegada més, malauradament, el fet econòmic penetra dins el medi natural, aquesta vegada des d'un punt de vista bastant insòlit. Però hi ha més, dins els nostres boscs i les nostres garrigues també es dona en aquests moments una activitat esportiva que va a més, que té uns simpatitzants, que té uns esportistes, uns adeptes a aquestes compe-

ticions de les motos, del motocròs, de l'enduro, del trial, que penetren una vegada més dins els nostres medis naturals i, des dels nostres pobles, pràcticament de tots, podem escoltar els caps de setmana, podem escoltar els horabaixes a l'estiu els renous estrepitosos de les seves màquines; penetra, una vegada més, la màquina, dins aquest medi natural de les nostres garrigues i dels nostres boscs.

Té unes causes que poden arribar a ser greus -i deim que no volem ser extremistes ni exagerats- i és la degradació lenta que fan tant els uns com els altres, tant els vehicles tot terreny com les motos de motocròs, trial, etc., que penetren, fan tiranys, maltracten la nostra flora i la nostra fauna; atempten contra espècies protegides en trepitjar-les, atempten contra els nostres arbusts mediterranis, que no anomenaré però que tots els tenim presents -les mates, els ullastres, etc.- així com també espanten els nostres animals, els nostres ocells, les nostres aus, els rèptils i així els fan fugir del seu hàbitat; rompen amb el seu renou tot aquest món natural que tan important és per guardar els equilibris pertinents dins els medis naturals, dins el seu hàbitat natural.

No hi ha cap dubte, Sres. i Srs. Diputats, que l'home habita en dos mons. Habita en el món que va trobar, del medi físic, de l'aire, de l'aigua, dels vegetals, i habita en el món creat per ell de les institucions, dels artefactes, dels invents. Creim que és necessari que aquest darrer món de les institucions intenti regular, perquè no s'espenyi més, el món que va trobar, el món natural.

Pensam que es tracta, en definitiva, de fer una regulació d'aquest segon món, d'aquest primer món per part de les institucions. Creim que s'ha de prevenir el mal que hi pot haver de cara al futur amb aquestes modalitats i creim que hi ha d'haver un bon ús del nostre medi natural fent una bona gestió d'aquest ús, dels espais naturals, de les nostres garrigues i dels nostres boscs i pensam que és una assignatura pendent fer aquesta gestió de l'ús que té, en definitiva, aquest Parlament i que, tard o prest, haurà d'arribar a fer.

Es tracta de trobar solucions, de posar-hi remei ara que és hora, ara que encara el foc és molt petit i que és bo d'aturar a través de normes que regulin les activitats comercials que ja hem dit abans i aquestes activitats esportives, prohibint a segons quins indrets la pràctica i regulant a uns altres, també, la seva pràctica. Sabem -i ho han dit aquí els diputats que m'han precedit- que en segons quines comunitats autònomes ja s'ha regulat, concretament a Catalunya amb tot un detall que ha donat el company Pere Sampol.

L'hem de protegir d'aquestes activitats perquè si no perillen en certa manera els ecosistemes que tenim a cada un dels nostres indrets i dels llocs més privilegiats i més hermosos de la nostra comunitat autònoma.

Tots tenim necessitat de la natura, de gaudir d'ella, no hi ha cap dubte i també tenim el deure de mantenir aquests equilibris de què ens parlava el company, aquests equilibris que són fràgils, aquests equilibris ecològics; tenim el deure

de mantenir-los i jo record en aquest moment unes paraules d'aquesta escriptora belga, Marguerite Yourcenar, que a un esborrany de la seva obra *Memòries d'Adrià* va escriure "*rien de plus fragile que l'équilibre des bolières*"; no hi ha res més fràgil que guardar i mantenir els equilibris dels llocs hermosos, dels llocs garrits. Creim que no ens queda més remei, Sres. i Srs. Diputats, que preservar per mantenir la qualitat de vida d'ara i de les generacions futures el més estimat que tenim i aquest primer món de què parlava abans.

Per aquestes coses donarà suport el nostre grup a aquesta proposició no de llei.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula el Diputat Sr. Palau.

EL SR. PALAU I TORRES:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Sr. Sampol, abans de fixar la nostra postura sobre aquesta proposició no de llei que vostès han presentat avui aquí m'agradaria, d'alguna manera, fer algunes consideracions, explicar com varen néixer, d'alguna manera, i per què varen néixer aquests tipus d'excursions -segons els coneixements que nosaltres tenim- i també amb quines intencions es fan i com es fan.

Aquestes excursions amb vehicles tot terreny ja feia molt de temps que existien, o sigui, fins l'any 1987 podríem dir que es desenvolupaven d'una manera indiscriminada, d'una manera salvatge i sense cap control per cap organització. A partir d'aquestes dades són determinats tour-operadors els qui, d'alguna manera, es preocupen per aquesta activitat i entre ells mateixos fan que la regulin i no tenen altra intenció que donar a conèixer una oferta complementària a allò que puguin ser les excursions tradicionals que es feien a les nostres illes.

Què busquen amb aquestes excursions? Doncs, busquen diferents objectius com són: en primer lloc sensibilitzar el visitant de la bellesa del nostre paisatge; en segon lloc donar-li informació de les àrees protegides; per una altra banda motivar-lo a desenvolupar més l'interès pel medi ambient propi de les Illes i, per altra banda, introduir-lo dins la flora, la fauna i la cultura rural de les nostres illes.

Aquesta activitat que desenvolupen -com he dit abans- aquestes agències, d'alguna manera, organitzades, la fan dins un ordre i un gran respecte -pensam nosaltres- per al propi medi ambient i per a la pròpia naturalesa i, per complir aquests objectius tenen els següents criteris: en primer lloc l'activitat té lloc dins camins que existeixen en l'actualitat, no es creen ni s'afegeixen nous camins, tenen prohibició total de la desviació dels camins traçats inicialment i els camins que s'utilitzen no travessen dunes; per altra banda -i tenint en compte que els propis usuaris, en aquest cas els clients, també els ho demanen- tenen cura de l'entorn per on ells discorren i per on fan aquests tipus d'excursions i retiren d'una manera regular els fems que s'acumulen després, precisament, de moltes excursions de caps de setmana que no són les que organitzen ells; fan grans neteges a final

de temporada, en alguns casos fan repoblacions forestals i vigilància d'incendis; també cal assenyalar que cada una d'aquestes excursions s'acompanya -i com ha dit molt bé el Sr. Sampol, tenen un límit màxim de deu vehicles- almenys per dos monitors que estan instruïts per a aquest treball i que, d'alguna manera, ensenyen als usuaris el correcte funcionament dels vehicles i els donen, a la vegada, la informació també pertinent i necessària sobre el paisatge, els animals i les plantes de les zones que reconeixen.

Aquests grups de vehicles -com he dit abans- regularment no poden superar el número de deu i tenen instruccions quant a la limitació de velocitat perquè mai no passin pels camins que no estan asfaltats entre 5 o 15 quilòmetres i per carretera entre 35 o 40 quilòmetres.

Tot això exposat fins ara fa que el nostre grup no pugui compartir totalment el que és la proposició no de llei i sobretot pel que fa referència a la transformació i destí final de la naturalesa. No obstant som conscients que també en alguns casos es produeixen alguns danys en aquests terrenys i, per tant, també la nostra postura serà en part un poc afirmativa.

En conseqüència, el que vull dir, ja fixant la postura, és que nosaltres no estam d'acord en aquest moment amb prohibir absolutament aquesta activitat; creim, no obstant, que és important, interessant, una regulació de caràcter general d'aquests tipus d'excursions i -com ha dit molt bé vostè, Sr. Sampol- hi ha altres comunitats autònomes que ho tenen regulat, ho té regulat Catalunya i també la Comunitat Autònoma de Canàries i supòs que altres que jo no conec en aquests moments. Per altra part, que en els propis plans d'ordenació de cada un dels espais naturals s'hi concretin -quan es facin aquests plans- les zones possibles de prohibició o zones de limitació més estricta d'aquesta activitat.

Dit això, li fixaré la nostra postura respecte d'aquesta proposició no de llei i vull dir que quant al primer punt nosaltres oferim una transacció en el sentit que el primer apartat quedí redactat de la següent manera: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern a regular l'activitat de turisme de vehicles tot terreny per tal d'evitar l'impacte ambiental que podria provocar"; i en el segon punt -com hem dit anteriorment- en aquests moments no estam per una prohibició absoluta sinó més aviat estam per demanar que sigui la pròpia regulació que faci el Govern i els propis plans generals d'ordenació que es facin, cada un per a les zones, els que ho prohibeixin o ho limitin, no li donarem suport. Gràcies. Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Sampol, vol fer ús de la paraula?

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, vull agrair les paraules dels Sr. Peralta i del Sr. Pallicer; encara ens ha preocupat més el Sr. Peralta quan ens ha informat que es prepara una mena

de jocs de guerra dins les nostres garrigues, només ens faltava això, encara!, que els excursionistes de a peu o de bicicleta ens trobem amb "rambos" darrera qualsevol mata de muntanya, només ens faltaria aquesta.

Sr. Palau, vostè ens parla que aquestes excursions pretenen sensibilitzar sobre la bellesa de les nostres illes, donar una informació de les àrees protegides, fomentar l'apreci al medi ambient, introduir la gent dins la flora i la fauna; ara, el mètode utilitzat no el podem compartir; tal vegada vostè ho veu d'una manera un poc distorsionada o partidista, no partidista pel fet de la seva militància, sinó perquè m'han arribat informacions de pràcticament tots els grups manco el seu que vostè té part implicada mitjançant la participació en una empresa que es dedica a aquestes activitats. Poden ser molt bones les seves intencions però sensibilitzar, fer estimar les àrees protegides es fa anant a peu o anant en bicicleta no amb fums, renous, amb pneumàtics que trepitgen les mates, que trepitgen la flora, que trepitgen la naturalesa.

Jo aquí tenc informes que els hi podria llegir; no sé vostès què fan per Eivissa però per Cala Mesquida, realment, és desastrós i aquí tenc fotografies de les trepitjades per dins dunes, camins oberts, camins per dins zones dunars; efectivament, les fotografies no són de molt bona qualitat però són recents i vostès poden imposar una normativa però, evidentment, no es respecta. Ens proposa una transacció, és a dir, nosaltres parlàvem de prohibir expressament dins zones afectades per la Llei d'espais naturals; per favor, si dins les zones afectades per la Llei d'espais naturals hi podem anar amb motos, amb vehicles tot terreny, quins espais naturals són aquests? És totalment il·lògic que se'ns plantegi una cosa amb aquests termes, i crec que els qui estan en contra que es modifiqui la Llei d'espais naturals haurien d'estar en contra que es permetin aquestes activitats dins les zones afectades per aquesta llei. Per tant, la transacció, evidentment, no li podem acceptar perquè això significaria un atemptat, i lamentam molt que ni els nostres arguments ni les belles paraules, les poètiques paraules del Sr. Pallicer que a mi, particularment, m'han arribat al cor, no els faci votar aquesta proposició no de llei lògica i ecològica i que no els permeti votar-la a favor; realment és una falta de sensibilitat cap a les nostres àrees naturals preocupant; ens sap greu, però no podem acceptar la seva transacció.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Grups que vulguin intervenir en el torn de contrarreplica? Pel Grup PP-UM, té la paraula el Sr. Palau i Torres.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Sampol, jo no sé si m'he sabut explicar bé amb la transacció que li he ofert perquè d'alguna manera vostè em diu que amb la transacció que jo li oferesc deixam llibertat perquè es pugui continuar anant a aquests espais naturals i perjudicar-los, i jo crec que no; la transacció que li oferesc, precisament, fa referència que el Govern d'aquesta comunitat

faci una regulació d'aquesta activitat de vehicles tot terreny; aquesta regulació pot ser més dura o pot ser menys, pot prohibir-la, no la pot prohibir i hi pot posar tots els criteris que vulgui. Per tant, li parlo de regulació i per altra banda li he dit que havien de ser els propis plans generals d'ordenació de cada un d'aquests espais naturals els que regulassin si s'haurien de prohibir expressament o si s'haurien de prohibir parcialment.

Per altra part, en pla amistós, li vull dir que per a una altra vegada es busqui millors assessors perquè si jo tenc alguna relació amb empreses que tenguin vehicles o que tenguin rodes són d'una altra activitat però jo, vehicles tot terreny per a aquesta classe d'activitat, no l'he tenguda mai ni la tenc, per això li dic que els assessors li han fallat aquesta vegada. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Palau. Procedirem a la votació.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor?

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra?

El resultat de la votació ha estat: 25 vots a favor, 27 en contra, 0 abstencions.

V.3) - PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 753/1992, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM, RELATIVA A PROGRAMA D'ACCIÓ COMUNITÀRIA HELIOS II.

Passam al següent punt de l'Ordre del dia que és una proposició no de llei, la número 753, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a Programa d'acció comunitària Helios II; no s'hi ha presentat cap esmena. Té la paraula en nom del grup proposant el Diputat Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats. A l'àmbit de l'Europa comunitària es va fixar durant els debats i acords del mes de novembre de l'any 1991 que dins els projectes d'actuació en el terreny d'acció social es donaria una prioritat a partir de l'any 1992 a la temàtica dels minusvàlids, a la problemàtica de les minusvàlues i entenia que aquesta prioritat entrava dins el que podem dir com a actuació social quotidiana. L'objectiu, indubtablement, que es marca en el Programa Helios II, que va entrar en vigència dia primer de gener del 1992, la vigència del qual acaba dia 31 de desembre del 1996, la prioritat que es marca és el foment de la integració professional, social i de la vida autònoma dels minusvàlids, és a dir, que entràrem dins el que nosaltres coneixem com a igualtat d'oportunitats per a les persones amb minusvàlues. En aquest sentit el Programa Helios II completa accions anteriors de l'Europa comunitària en terreny social, els completa bastant i dins el que són els debats reproduïts en el *Diari Oficial de les Comunitats Europees* ens trobam amb totes unes orientacions però, més que orientacions en el sentit que ja són prou conegudes, el que trobam és un conjunt d'accions puntuals de

nous objectius i, en definitiva, jo diria que un grau d'avanç teòric i pràctic en el terreny dels minusvàlids per a la seva igualtat d'oportunitats.

Per tant, jo els voldria explicar molt breument quines són les qüestions prioritàries en aquestes actuacions en el terreny dels minusvàlids del Programa Helios II europeu i que jo crec que per a les nostres illes aquest programa seria molt interessant, molt important que es posàs en marxa, que es tinguessin recursos per a aquest programa, que se n'obtinguessin recursos; ajudarien les associacions, les famílies, les entitats, etc., que treballen amb minusvàlids i als mateixos minusvàlids i estaríem dins el que és un d'aquests programes hermosos que l'Europa comunitària intenta posar en marxa i que, de fet, seria una autèntica llàstima que, per falta de treball, d'esforç i jo diria d'il·lusió i d'un poquet d'imaginació, no hi entràssim de ple dret, perquè en aquest programa és ben clar que hi pot entrar tota dona, tot home, amb un problema de minusvàlua, amb uns objectius o prioritats que, molt breument, són els següents: política de formació professional, foment de l'ocupació, educació, readaptació funcional, integració social i de la vida autònoma dels minusvàlids, participació dels minusvàlids i de les entitats que treballen amb les minusvàlues a tota la vida política i tècnica que tracti de temes de minusvàlids a nivell comunitari, programa específic i, ens ha semblat molt novedós aquest programa específic de la igualtat dona/home minusvàlids -en definitiva, hi ha accions programades per a la dona minusvàlida, cosa poc freqüent en els programes actualment en vigència-, cooperació amb totes les organitzacions no governamentals, intercanvi d'experiències, bancs de dades, programes d'investigació, accions innovadores en el terreny de la integració local i dels intercanvis, actuació directa amb associacions, famílies, interlocutors socials, organismes professionals i voluntariat, creació de xarxes comunitàries d'accions innovadores d'integració local i d'intercanvis.

És a dir, estam davant un conjunt d'objectius clars, amb un programa quadriennal i el fet més important, tal vegada, amb aportacions de les institucions comunitàries fins el 100% dels programes que es vulguin posar en marxa i que -com ja he dit abans- van al terreny de l'educació, ocupació, participació, investigació, intercanvis, etc.

Bé, fins aquí l'explicació del Programa Helios II molt telegràficament; els documents comunitaris són molts i molt amples. El nostre Grup Parlamentari PSM i EEM presenta aquesta proposta dia 27 de febrer del 1992 quan vàrem saber que ni a l'Assemblea de Regions Europees ni als organismes coordinadors de política regional ni tampoc a algunes conselleries del Govern se'ns donava notícia que el Govern hagués presentat iniciatives en aquella data respecte d'aquest Programa d'acció comunitària Helios II.

Aleshores, la nostra proposta és que el Govern, a través de les diverses conselleries, nosaltres entenem que Acció Social és indubtable que ha de participar, entenem que Treball -el conseller és aquí- també, pot ser Economia per allò dels programes que es duen en conjunt entre Treball i Economia però, sobretot, el d'Acció Social perquè en els programes d'Acció Social és on hi ha les competències en

minusvàlids o, almenys, les actuacions més específiques, creim nosaltres que hi hauria d'haver una actuació ràpida i a la vegada que es faciliti informació i mitjans d'aquests programes als consells insulars i ajuntaments per tal d'arribar amb facilitat als organismes, a les associacions, famílies, individus, amb problema de minusvàlua.

Aquesta seria l'explicació, per ventura amb posterioritat a haver presentat nosaltres aquesta proposta s'ha actual o hi ha més notícies; nosaltres no tenim més que les dels diaris de les Comunitats Europees, que és allà on queden reflectides aquestes problemàtiques i el que sí també és cert és que el Govern de Balears hauria de fer una gestió també per tal que quan l'Estat espanyol participa en l'organització i gestió del Programa Helios II hi hagués participació de les comunitats autònomes; certament, si no hi ha participació de les comunitats autònomes això quedarà molt bloquejat per la burocràcia estatal, però suposam que en el marc de la nova configuració de l'Europa de les regions això serà possible i previsible. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, a mi m'ha tocat, en representació del Grup MIXT, intervenir pel que fa a aquesta proposició no de llei i li diré al Sr. Serra, que, a pesar que la compartim, o sigui, compartim els seus objectius i estam disposats a donar-li suport, voldríem dir, no obstant, que tenim alguns dubtes, sobretot perquè ens pareix un poc estrany que no s'hagi tengut coneixement abans d'aquest Programa Helios II, que jo he de confessar que desconeixia a pesar de les meves vinculacions al sector afectat, llavors no m'ho retreguin, dit sigui en broma i sense ànim d'ofendre ningú perquè són òbvies a pesar que les característiques dels qui els parla són unes i tal vegada els afectats són altres, però genèricament.

Per tant, el que vull dir és que hi tenc molt d'interès i més que vinculació, interès i preocupació. Per tant, jo crec que de l'única forma que no li donaríem suport seria si hi hagués una constància fefaent que el Govern, a través de les conselleries pertinents, hagués fet ja aquesta tasca; si no és així, naturalment, a nosaltres ens pareix molt adient que el Govern faci aquesta gestió perquè totes les persones amb les minusvàlues que aquí es diuen i que són totes (les físiques, psíquiques i sensorials) puguin acollir-se a aquest programa d'acció comunitària que nosaltres, sens dubte, desconeixem, però que ja es diu aquí que té com a objectiu facilitar la seva integració en la vida escolar, social, professional i econòmica. Per tant, tant en aquest punt com en el segon, on es demana que el Govern de les Illes Balears faciliti -torn a repetir- si ja no l'ha facilitat, als consells insulars i ajuntaments aquesta informació referent a aquest programa d'acció comunitària, doncs en aquest supòsit també li donaríem suport. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Rus.

EL SR. RUS I JAUME:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, anticiparé que donarem suport a aquesta proposició no de llei que presenta el Grup Parlamentari PSM i EEM, però diré que ja dia 24 de juliol del 1986 una recomanació del Consell de les Comunitats Econòmiques Europees ja aconsellava emprendre tot un tipus de programes referents a la integració dins el món laboral dels minusvàlids, i recomanava als estats membres que fessin extensiu, fins i tot, a les administracions internes dels seus països, perquè arbitrassin tota una sèrie de mesures que estassin preparades perquè quan s'aprovarés concretament o quan començés a caminar el Programa Helios devers el 18 d'abril del 1988, aquí on van néixer l'Helios I -per dir-ho de qualche manera- estassin preparats per a aquestes recomanacions.

De tot això que el Sr. Serra ha explicat i que seria redundant detallar-ho perquè crec que és una de les coses que més s'ha de tractar amb més normalitat a ser possible, em queda que a l'apartat 5 del *Diari Oficial de les Comunitats Europees*, de dia 12 de novembre del 1991, pel que fa a informació i sensibilització de l'opinió pública i dels estats membres.

Emprendre accions i campanyes de sensibilització perquè l'opinió pública i les administracions dels estats aprenguin a ampliar la divulgació i informació de problemes, etc. Crec que això és el fet fonamental que ha de quedar clar aquí i crec que és el que dona suport i aval de per què aquests dos punts de la proposició no de llei siguin acceptats.

El nostre grup, evidentment, ha de fer una lectura dels diaris de sessions, crec que això està molt clar i el que sí ho està és que el Govern d'aquesta comunitat autònoma posi en pràctica els dos punts de la proposició no de llei. Per tant, li donarem suport. Moltíssimes gràcies, Sra. Presidenta.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rus. Pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula la Sra. Vidal.

LA SRA. VIDAL I BURGUERA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats. Un orador i estadista irlandès del segle XVIII escrivia "només existeix una llei per a tots, la que regeix totes les lleis, la llei de la humanitat, la justícia, i la igualtat". Aquesta creença que la llei ha de ser el motor de la humanitat, la justícia i la igualtat entre tots els homes està present dins la Conferència Internacional d'Experts sobre Legislació per a la Igualtat d'Oportunitats de les Persones Minusvàlides. Les Nacions Unides han definit la igualtat d'oportunitats com un procés mitjançant el qual els sistemes generals de la societat es fan accessibles a tothom; en el seu manual sobre igualtat contemplen aquests principis bàsics.

És important que les persones minusvàlides puguin estar dins les seves pròpies comunitats i compartir un estil de vida normal amb el suport necessari, també que puguin prendre part en l'adopció de decisions a tots els nivells, tant en assumptes generals de la comunitat com en les qüestions que els afectin de manera particular en tant que són persones amb discapacitat. Les persones minusvàlides han de rebre l'assistència que necessitin en el marc de les estructures educatives, sanitàries i socials normals; és molt important que assumeixin una part activa en el desenvolupament econòmic i social general dins la societat. El minusvàlid ha de tenir les oportunitats adequades per contribuir a aquest desenvolupament abans esmentat.

Fruit de tots aquests plantejaments surten programes d'integració dins la Comunitat Europea i -per què no dir-ho també- dins la nostra comunitat autònoma.

Respecte de la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM sobre el Programa Helios, jo li vull adelantar que el nostre grup PP-UM li donarà suport perquè es va fer una proposta 91/C 29302 del *Diari Oficial de la Comunitat Europea*, del 12 de novembre del 1991; s'elabora un tercer programa d'acció comunitària en favor dels minusvàlids (Helios II) del 1991 al 1996 per al foment de la integració escolar, professional, social i econòmica així com la vida autònoma dels minusvàlids; els objectius fonamentals d'aquest programa són: fomentar una política global comunitària sobre experiències i pràctiques innovadores eficaces, definició de plantejaments i mesures innovadores per a major convergència i coordinació d'accions, desenvolupament d'activitats d'intercanvi d'informació, reforçament de la cooperació amb organitzacions no governamentals.

La Conselleria de Treball i Transports de la nostra comunitat autònoma, des de la lectura d'aquest diari oficial es va posar en marxa a través de la cel·lula de suport a programes europeus per a la determinació de les condicions a establir per poder participar en aquest programa. A final de març, després de diverses converses telefòniques, també es va rebre per fax de la Coordinadora nacional al Comitè consultiu i Grup d'enllaç Helios la indicació que la proposta, en aquests moments, està encara sense la aprovació del Consell.

Es continua habitualment amb aquests contactes com es fa amb tots els programes europeus i, fins a la data, estam pendants de rebre aprovació d'aquest programa i la documentació pertinent, que la Coordinadora nacional envia generalment tot d'una que la té. Després, la Conselleria comença el seu període d'informació i animació perquè la gent pugui presentar totes les propostes.

Per tant, pendants de tot allò que jo abans els he explicat i tenint en compte també la línia de feina que la Conselleria de Treball duu a terme, el nostre grup, també perquè aquesta proposta és un fidel reflex del que feim, donarà suport a les dues propostes fetes pel grup proposant de la proposició no de llei. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vidal. Pel Grup Parlamentari SM i EEM, en torn de rèplica, té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUEST:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, el nostre grup està molt satisfet dels suports que hi ha hagut per part de tots els grups parlamentaris i, de fet, estam contents perquè el mes de març es va presentar un programa de què ja ens avançam a demanar si el podem conèixer; el Conseller de Treball supòs que no tindrà inconvenient a passar-nos el programa que ha presentat a la Comissió estatal del Programa Felius II; però ens interessaria recalcar al Grup MIXT que els dubtes que vostès tenien són molt senzills; és clar, no altres miràrem a veure quins programes s'havien presentat anàrem a la Conselleria d'Acció Social, allà no trobarem res i com que dins la Conselleria d'Acció Social hi ha el gruixat de política de minusvàlues, la veritat és que si se'ns hagués dit: és Treball qui ho fa, hauríem acudit a Treball però com que no vàrem trobar res ni se'ns va informar de res, aleshores vàrem pensar que havíem de presentar la proposta el mes de febrer i el mes de maig es veu.

Estam satisfets, de totes maneres, que se li doni suport i, de fet, estic agraït també al Sr. Rus perquè ha afegit el punt que havia deixat; però li diré per què l'havia deixat. Apart que està en els programes europeus i tothom ho pot haver llegit, l'havíem deixat per una raó molt simple: nosaltres creim que en el tema de minusvàlids, a hores d'ara, el que fa falta són accions de feina, d'escolarització, d'entitats, de famílies, més que accions de divulgació pública i ja n'hi ha hagudes bastants, fins i tot recordem que l'Estat dicta una llei el 1986 d'integració dels minusvàlids, llei que no s'acaba de complir i que en les administracions locals es compleix d'una manera molt irregular o almenys poc regular. Per això les nostres prioritats, almenys, serien aquestes que hem dit dels cinc programes primers, que per a nosaltres són els més complexos i els que exigeixen una intervenció i un treball més directe, és a dir, deficients psíquics, treball, tallers, treball amb suport més generalitzat, etc.

Sra. Vidal, li diré que estam contents que s'hagi actuat a partir del mes de març, que l'acceptin i m'ha encantat que ens llegís la declaració que ens ha llegit. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Té la paraula el Conseller de Treball.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I TRANSPORTS (Llorenç Oliver i Quetglas):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats. Vull aclarir només una cosa i és que el programa, la Conselleria de Treball no el pot reiniciar fins que el Consell de la Comunitat Europea hagi aprovat la proposta que s'ha fet; o sigui, no hi ha cap programa fet, que quedi ben clar que no podem iniciar el programa mentre que el Consell no hagi aprovat la proposta de dia 12 de novembre del 1991. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Hi ha algun grup que vulgui intervenir? Sr. Serra, té la paraula.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, ho havíem entès bé, Sr. Oliver. Passa que ens agradaria conèixer la proposta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula Sr. Conseller, per tancar la qüestió incidental? No. Té la paraula el Sr. Rus.

EL SR. RUS I JAUME:

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo el que li voldria dir al Sr. Serra és que em pareix bé que hagi deixat per al final, però és que la importància del tema és que la informació ve donada perquè ja directament totes les associacions i tots els col·lectius es poden dirigir directament allà. Passa que el fet lloable seria que el Govern fes l'esforç de tramitar, conduir i fer circular tota aquesta documentació perquè arribàs a l'abast de tota aquesta gent, i aquesta era la informació que jo volia donar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rus. Algun altre grup polític que vulgui intervenir? Procedirem a la votació.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor?

Consider que ha estat aprovat per unanimitat. Conclòs l'Ordre del Dia de la sessió d'avui s'aixeca la sessió. Bon nit, Sres. i Srs. Diputats.